

การจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้

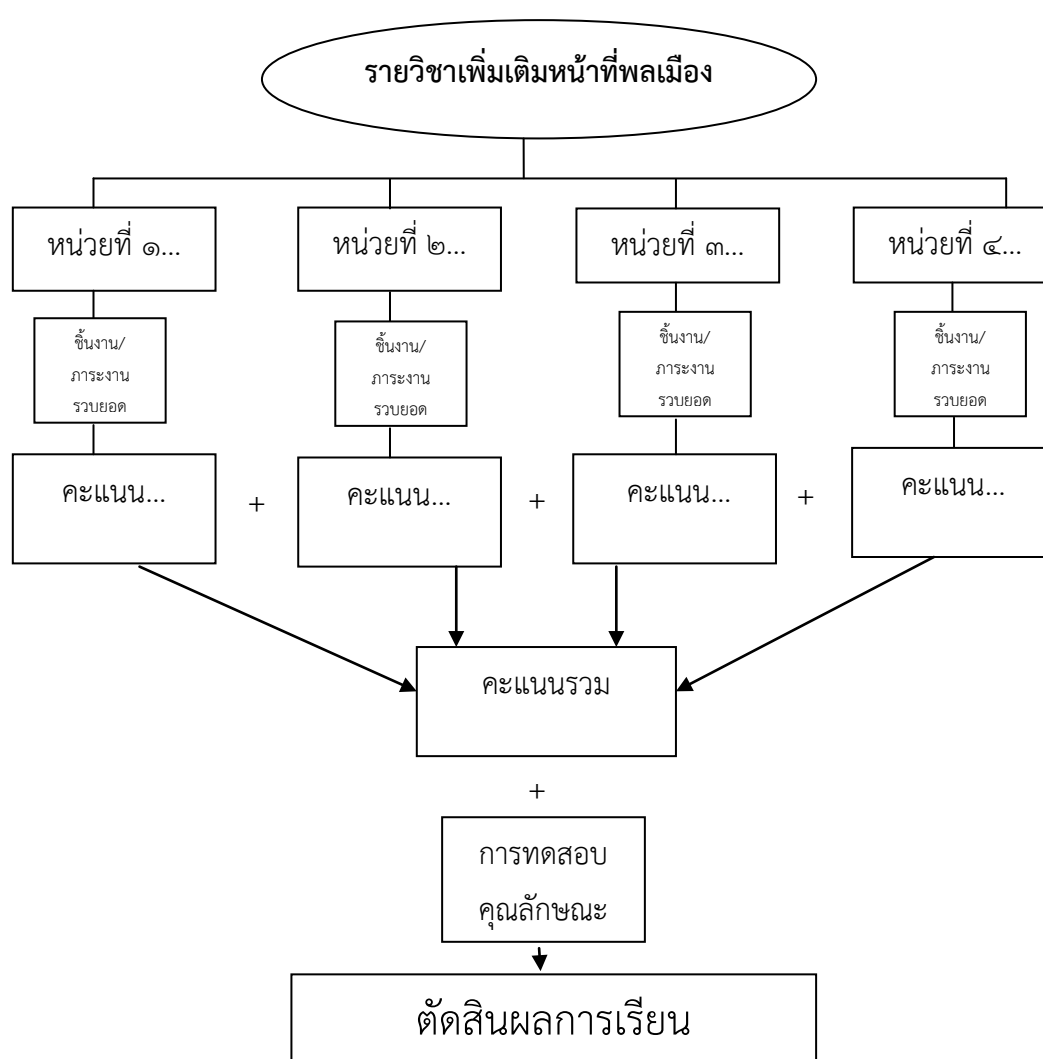
๑. การจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมืองตามจุดเน้นทั้ง ๕ นั้น มีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้เยาวชนมีลักษณะที่ดีของคนไทย เห็นคุณค่าและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย เห็นคุณค่าและแสดงออกถึงความรักชาติ ยึดมั่นในศาสนา และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งความหลากหลายและจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ
๒. รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง มีผลการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเน้นให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าในเรื่องที่เรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นการต่อยอดการเรียนรู้จากรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
๓. การจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง สามารถจัดทำได้ ๒ ลักษณะ คือ
 - ๓.๑ การจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นแต่ละจุดเน้น โดยบูรณาการจุดเน้นที่ ๕ ความมีวินัยในตนเอง ที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของจุดเน้นที่ ๑ - ๔ ที่เกี่ยวข้อง
 - ๓.๒ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้ง ๕ จุดเน้น โดยต้องวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในแต่ละจุดเน้นว่าเกี่ยวข้อง หรือเชื่อมโยง หรือมีประเด็นร่วมกันในเนื้อหาต่าง ๆ และตั้งเป็น Theme (หัวเรื่อง)
๔. การจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้อาจจัดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ สถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับจุดเน้นทั้ง ๕ จุดเน้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจะต้องจัดทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ผลจากการประเมินจะต้องนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับติดตาม กำกับ สนับสนุน และพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้น การวัดและประเมินผลการเรียน จึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินผลในชั้นเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การชี้ให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอนจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงจากการปฏิบัติ ตัดสินใจ หรือการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง โดยพิจารณาจากคุณภาพของชิ้นงาน หรือการปฏิบัติ ที่เป็นผลผลิต / ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามผลการเรียนรู้และจุดเน้นของรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมืองหรือไม่ ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ การปฏิบัติตนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ทั้งนี้ เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาแล้วจะต้องบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่กำหนด

ตัวอย่าง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

ตัวอย่าง โครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง ๒ รหัสวิชา ส๑๒๒๐๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑				๑๐	๒๕
๒				๑๐	๒๐
๓				๑๐	๒๐
๔				๑๐	๒๕
ระหว่างปี					๙๐
ปลายปี/ปลายภาค (การทดสอบคุณลักษณะ)					๑๐
				รวม	๑๐๐

การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมืองจะต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนเหมาะสม เพราะเกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางในการให้คะแนนที่ประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ประเมินค่าผลการปฏิบัติของผู้เรียน เกณฑ์เหล่านี้ คือ สิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรประพฤติจนกลายเป็นลักษณะนิสัย

ครูผู้สอนสามารถออกแบบวัดและประเมินผลในระดับชั้นเรียน ได้ดังนี้

๑. กำหนดผลการเรียนรู้ / คุณลักษณะที่จะประเมิน
๒. วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากผลการเรียนรู้เพื่อกำหนดหลักฐานการเรียนรู้
๓. เลือกใช้วิธีการเครื่องมือให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะประเมิน
๔. กำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม (Scoring Rubrics)

ตัวอย่าง การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้	พฤติกรรมสำคัญ	ชิ้นงาน / ภาระงาน	การประเมิน	
			วิธีการ	เครื่องมือ
ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม ในโรงเรียน	- การปฏิบัติตาม	- การแต่งกายถูกระเบียบ - การเข้าแถวเป็นระเบียบ	การประเมิน การปฏิบัติ	- เกณฑ์ การประเมิน - แบบ ประเมิน
ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของห้องเรียนและโรงเรียน	- การปฏิบัติตาม	- การดูแลพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย - การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดี	การประเมิน การปฏิบัติ	- เกณฑ์ การประเมิน - แบบ ประเมิน

ตัวอย่าง เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การแต่งกาย	แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกระเบียบสม่ำเสมอ	แต่งกายสะอาดเรียบร้อย แต่ไม่ถูกระเบียบ ต้องให้ครู ตักเตือน	แต่งกายไม่สะอาด และไม่ถูกระเบียบ
การเข้าแถว	เข้าแถวตรงเวลา ไม่พูดคุย ขณะเข้าแถว	เข้าแถวตรงเวลา ไม่พูดคุย ขณะเข้าแถว โดยครูต้อง ตักเตือน	เข้าแถวไม่ตรงเวลา และพูดคุยขณะเข้าแถว
ปฏิบัติตามบทบาท หน้าที่	ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายได้เรียบร้อย ด้วยตนเอง	ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายได้เรียบร้อย โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ	ไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย
การเป็นผู้นำและ สมาชิกที่ดี	ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี และเป็นสมาชิกที่ดี ของกลุ่ม	ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี หรือเป็นสมาชิกที่ดีของ กลุ่มโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ	ไม่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี หรือเป็นสมาชิกที่ดี

ตัวอย่าง แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล ประจำหน่วยการเรียนรู้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม												รวม
		การแต่งกาย			ระเบียบแถว			ปฏิบัติตนตาม บทบาทหน้าที่			การเป็นผู้นำและ เป็นสมาชิกที่ดี			
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑														
๒														
๓														
๔														
๕														
๖														
๗														
๘														
๙														
...														

เกณฑ์การให้คะแนน

ดี = ๓
ปานกลาง = ๒
ปรับปรุง = ๑

ลงชื่อ.....
(.....)
...../...../.....

การตัดสินผลการเรียน

เมื่อครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนและวัดและประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จบครบทั้งรายวิชาและประเมินผลปลายปี / ปลายภาค (การทดสอบคุณลักษณะ) แล้วนำคะแนนทั้ง ๒ ส่วนมารวมกันเพื่อตัดสินผลการเรียน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง การตัดสินผลการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.	๒๕	๒๐
๒.	๒๐	๑๕
๓.	๒๐	๑๕
๔.	๒๕	๒๐
รวมคะแนนระหว่างเรียน	(๙๐)	๗๐
ปลายปี/ปลายภาค (การทดสอบคุณลักษณะ)	(๑๐)	๘
รวม	(๑๐๐)	๗๘*

* คะแนนที่นำไปตัดสินผลการเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์นักเรียนจะได้ผลการเรียน ๓.๕

การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนดังนี้

ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ สามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

ระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

ระดับมัธยมศึกษา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนผลการเรียนรู้ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

ตัวอย่าง แบบสรุปผลการประเมินผลการเรียนรู้รายบุคคล (สำหรับครู)

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการเรียนรู้											
		ปฏิบัติตนตาม กฎ ระเบียบ และหน้าที่ที่ ต้องปฏิบัติตน ในโรงเรียน			ความเห็น เพิ่มเติม	ปฏิบัติตนตาม บทบาทหน้าที่ ในฐานะสมาชิก ที่ดีของห้องเรียน และโรงเรียน			ความเห็น เพิ่มเติม				ความเห็น เพิ่มเติม
		๓	๒	๑		๓	๒	๑		๓	๒	๑	
๑													
๒													
๓													
๔													
๕													
๖													
๗													
๘													
๙													
...													

ลงชื่อ.....
 (.....)
/...../.....

บรรณานุกรม

- กลุ่ม Thai Civic Education. (๒๕๕๖). **กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย (Conceptual framework for Thai Democratic Citizenship Education Curriculum)**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เทคนิค อิมเมท จำกัด.
- ชยพร กระต่ายทอง. (๒๕๕๒). **การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมภาษาไทยแบบอิงมาตรฐานด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างความสามารถการวิเคราะห์และการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี และคณะ. (๒๕๕๒). **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (๒๕๕๘). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (๒๕๕๖). **พุทธธรรม**. (พิมพ์ครั้งที่ ๒๒). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต). (๒๕๕๙). **ประชาธิปไตยจริงแท้...คือแค่ไหน**. กรุงเทพมหานคร: พลิกมุมในเครือ บริษัท สำนักพิมพ์เพ็ทแอนด์โฮม จำกัด.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (๒๕๕๐). **คำพ่อสอน**. ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัส เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงเทพมหานคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๔). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด.
- วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (พานิช). (๒๕๕๔). **ครูสังคมศึกษากับการพัฒนาทักษะแก่นักเรียน**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (๒๕๕๙). **ประมวลบทความกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสู่มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (๒๕๕๙). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก: บทบาทสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**. ประมวลบทความ เรื่อง **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูป**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์ และจากรุวรรณ แก้วมะโน. (๒๕๕๓). **คู่มือการอบรมสร้างจิตสำนึกพลเมืองสำหรับเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุคนธ์ สิ้นธพานท์. (๒๕๓๘). **การใช้วิธีสอนแบบธรรมสภาจฉายเพื่อสร้างศรัทธา และวิธีคิดตามหลักพุทธธรรมแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓**. นนทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (๒๕๕๒). **พัฒนาทักษะการคิด...พิชิตการสอน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง.
- _____. (๒๕๕๔). **วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง.
- สมน อมรวิวัฒน์. (๒๕๕๙). **ค่านิยมศึกษาเพื่อสันติภาพที่ยั่งยืน**. ประมวลบทความ เรื่อง **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูป**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๒). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ASEAN Secretariat, USAID and SEAMEO. (2012). **ASEAN Curriculum Sourcebook**. USA: Very Memorable, Inc.

Department of Education, Science and Training, Australian Government. (2003). **Values Education Study Executive Summary, Final Report**. Commonwealth of Australia: Australia.

Leo, J. D. (2006). **Values within EIU/ESD: Reorienting Teacher Education to Address Sustainability & International Understanding**. 22-25 August 2006, Penang: Malaysia. (copies)

Llewellyn, Sandie. (2001) "Planning Lessons and Schemes of work" in **Citizenship Learning to Teach Citizenship in the Secondary School**. 2nd Edition edited by Liam Gearon, London: Routledge.

Ministry of Education, Singapore. (2014). **2014 Syllabus character and Citizenship Education Primary and Secondary**. Student Development curriculum Division: Singapore (copies).

SEAMEO and UN-HABITAT. (2007). **SEAMEO Resource Package: Human Values-based Water, Sanitation, and Hygiene Education**. SEAMOLEC Indonesia: Jakarta.

Wiggins, G. and McTighe, J. (2005). **Understand by design**. New Jersey: Pearson Merrill Prentice Hall.

ภาคผนวก

คำอธิบายของคำหลักในจุดเน้นและขอบข่ายรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

คำหลักต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยที่ครูควรจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ตระหนัก เห็นความสำคัญ มีความเข้าใจที่ถูกต้อง คิดอย่างมีวิจารณญาณและนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

คำหลัก	คำอธิบาย
ความเป็นไทย	- หมายถึง สิ่งที่ยังบอกถึงลักษณะของคนไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีของไทย - ผู้ที่รักความเป็นไทย คือ ผู้ที่มีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ชื่นชม อนุรักษ์ ด้วยการปฏิบัติตน สืบทอด และเผยแพร่คุณลักษณะของคนไทย ตลอดจน ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีที่ดั่งามของไทยให้คงอยู่ สืบไป
ความกตัญญูกตเวที	- หมายถึง การรู้คุณและตอบแทนคุณผู้มีพระคุณ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ทุกคนได้พึ่งพาอาศัยในการดำรงชีวิต - เป็นคุณธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของความเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน รวมทั้งต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยดี - การตอบแทนคุณผู้มีพระคุณ ได้แก่ การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ สอน ให้ความเคารพยกย่อง ช่วยเหลือและเอาใจใส่ดูแล - การตอบแทนคุณของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่า การดูแลรักษาและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
ศิลปะ	- ศิลปะ มีความหมายกว้างครอบคลุมการแสดงออก และการสร้างสรรค์ ทุกด้านของมนุษย์ กูรด้านศิลปะหลายคนได้ให้ความหมายของ “ศิลปะ” ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ ๑. ศิลปะ คือ สิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นจากการเลียนแบบธรรมชาติ ๒. ศิลปะ คือ การแสดงออกเกี่ยวกับ ความเชื่อ ความศรัทธา ความงาม ๓. ศิลปะ คือ การถ่ายทอดความรู้สึก โดยใช้สัดส่วน รูปทรง และความกลมกลืนขององค์ประกอบต่าง ๆ ๔. ศิลปะ คือ ความชำนาญในการถ่ายทอดประสบการณ์ และจินตนาการ ให้เป็นวัตถุที่มีสุนทรียภาพ - ศิลปะไทยมีเอกลักษณ์เฉพาะ มีความงดงาม ที่ชาวต่างชาติชื่นชม มีหลายแขนง เช่น สถาปัตยกรรมในการสร้างวัด วัง จิตรกรรมไทย หัตถกรรมไทย ดนตรี นาฏศิลป์ เป็นต้น

คำหลัก	คำอธิบาย
วัฒนธรรม	- วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม อันเป็นแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคมเดียวกัน เป็นสิ่งที่เกิดจากการสั่งสม เลือกรสรร ปรับปรุงแก้ไข จนถือว่าเป็นสิ่งดีงามเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีการสืบทอดเป็นมรดกทางสังคม - ยูเนสโกแบ่งมรดกทางวัฒนธรรมเป็น ๒ ส่วน คือ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ และมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับภูมิปัญญา ระบบคุณค่า ความเชื่อ พฤติกรรมและวิถีชีวิต - วัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของความเป็นชาติ ชาติที่ไม่มีวัฒนธรรมของตนเองจะคงความเป็นชาติอยู่ไม่ได้ ในอดีต จีนเคยถูกชาวตาดเข้ายึดครอง และตั้งราชวงศ์หงวนขึ้นปกครอง แต่ก็ถูกชาวจีนซึ่งมีวัฒนธรรมที่สูงกว่ากลืนเป็นชาวจีนจนหมดสิ้น - วัฒนธรรมในแต่ละสังคมอาจคล้าย หรือแตกต่างกันได้ ก็เนื่องมาจากความเชื่อ เชื้อชาติ ศาสนา และถิ่นที่อยู่ สังคมที่ประกอบด้วยผู้คนอันหลากหลายที่เรียกว่า พหุสังคม ย่อมมีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วยกัน การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายเช่นนี้ จึงต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกันด้วย - วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะปัจจุบันที่เทคโนโลยีการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้า การเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมจึงแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว การเลือกรับวัฒนธรรมอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นสิ่งจำเป็น ไม่ควรรับวัฒนธรรมตามกระแสนิยม แต่ควรเลือกรับเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิต
ขนบธรรมเนียมประเพณี	- เป็นคำที่ใช้เรียกรวมกัน หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมหนึ่ง ๆ นิยมประพฤติปฏิบัติ ต่อเนื่องกันมา เพราะถือว่ามีความสำคัญที่ก่อให้เกิดความสุข ความเจริญแก่ชีวิตและสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย เช่น การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ชายไทยต้องเป็นผู้นำครอบครัว หญิงไทยต้องมีกิริยามารยาทเรียบร้อย หญิงไทยต้องรักนวลสงวนตัว ไม่ยอมรับการแสดงความรู้สึกทางเพศอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ คนไทยถือว่าศีรษะเป็นของสูง ส่วนเท้าเป็นของต่ำ การลงแขกช่วยงานต่าง ๆ - ขนบธรรมเนียมไทยที่เกี่ยวกับศีลธรรม จรรยาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อสังคม ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าละเมิดกฎของสังคม ถือเป็นความผิด ความชั่ว เช่น การที่ชาวไทยพุทธแสดงกิริยาหลบหลู่ดูหมิ่นพระพุทธรูป ศาสนสถาน และศาสนวัตถุ ส่วนขนบธรรมเนียมไทยบางเรื่องอาจไม่เคร่งครัด ผู้ที่ไม่ทำตามขนบธรรมเนียมอาจถูกมองว่าไม่มีการศึกษา ไม่มีสมบัติผู้ดี เช่น แต่งกายไม่ถูกกาลเทศะ ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ - ประเพณีไทยซึ่งเป็นที่รับรู้และชื่นชมของชาวต่างชาติ เช่น สงกรานต์ ลอยกระทง แห่เทียนพรรษา บุญบั้งไฟ นอกจากนี้ยังมีประเพณีในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น อันเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งสนใจด้านวัฒนธรรมชื่นชอบ เช่น แห่เทียนพรรษา จ.อุบลราชธานี ผีตาโขน จ.เลย ปอยส่างลอง จ.แม่ฮ่องสอน

คำหลัก	คำอธิบาย
ภูมิปัญญาท้องถิ่น	หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถ เทคนิคของผู้คนในแต่ละท้องถิ่น ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม กับยุคสมัย ที่สืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง
ภูมิปัญญาไทย	- หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถ เทคนิคของคนไทย ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ที่สืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง อันเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ - ลักษณะที่สำคัญของภูมิปัญญาไทย คือ ๑. เป็นทั้งความรู้ ทักษะ ความเชื่อ และพฤติกรรม ๒. แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ๓. เป็นกิจกรรมทุกอย่างในวิถีชีวิตของคนไทย ๔. เป็นเรื่องการแก้ปัญหา การจัดการ การปรับตัว เพื่อความอยู่รอดในการดำเนินชีวิต ๕. มีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะกับยุคสมัย
ความรักชาติ	ความรักชาติ การแสดงออกถึงความรักชาติ มีดังนี้ ๑. การแสดงความเคารพ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อสัญลักษณ์ ที่เกี่ยวกับชาติ เช่น ร้องเพลงชาติ ยืนตรงเคารพธงชาติ ประดับธงชาติถูกต้อง ตามระเบียบที่ราชการกำหนด ๒. การเป็นพลเมืองดี และธำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย เช่น เสียภาษี เคารพกฎหมาย บำรุงรักษาและไม่ทำลายสาธารณสมบัติ ใช้สิทธิเลือกตั้ง สอดส่องการกระทำที่จะทำให้ทำลายความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของชาติ บ้านเมือง
ยึดมั่นในศาสนา	การยึดมั่นในศาสนา คือ การศึกษาหลักธรรมคำสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ และทำหน้าที่ เป็นศาสนิกชนที่ดีในการทำนุบำรุง และปกป้องคุ้มครองศาสนา
เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ คือ ๑. การแสดงความเคารพ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อองค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ๒. การแสดงความเคารพ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ๓. ซาบซึ้งในพระราชกรณียกิจ และน้อมนำแบบอย่างของพระราชจริยวัตร พระราชดำรัส หลักการทรงงาน ตลอดจนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน เพื่อความสุข ความเจริญของตนเอง สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนเผยแพร่ให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม

คำหลัก	คำอธิบาย
ความมีวินัยในตนเอง	หมายถึง ระเบียบในการดำเนินชีวิต ในที่นี้จำกัดเฉพาะเรื่อง ความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันหมั่นเพียรและอดทน การใฝ่หาความรู้ ความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ และการยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง อันเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในคนไทย เพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้และความสามารถ เพื่อความสุข ความเจริญในชีวิต และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ
ความซื่อสัตย์สุจริต	- หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้อง การประพฤติตามความเป็นจริง และความถูกต้องต่อตนเอง ผู้อื่น และประเทศชาติ ทั้งทางกาย วาจาและใจ เช่น ทำตามสัญญาที่ให้ไว้ต่อตนเองและผู้อื่น พูดความจริง ไม่นำสิ่งของของผู้อื่น (ที่เจ้าของไม่อนุญาต) หรือของส่วนรวมมาเป็นของตน การหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย - ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะประสบความสำเร็จและความเจริญในชีวิต และการงาน เป็นที่ไว้วางใจ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ
ความขยันหมั่นเพียรและอดทน	- หมายถึง การทำหน้าที่การทำงานด้วยความพยายาม เข้มแข็ง อดทน ไม่ท้อถอย เป็นคุณธรรมจริยธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ
ใฝ่หาความรู้	- หมายถึง ความตั้งใจแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้อย่างสม่ำเสมอ - การใฝ่หาความรู้เป็นคุณสมบัติของผู้ที่พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อปรับตัวและพึ่งตนเองได้ในการดำเนินชีวิตและการงาน
ความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่	- หมายถึง ความเอาใจใส่ มุ่งมั่นในการทำหน้าที่ของตนให้เกิดผลสำเร็จ และผลดีต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ
การยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง	- หมายถึง ความรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน เมื่อเกิดผลเสียหาก็ไม่โยนความผิดให้แก่ผู้อื่น น้อมรับความผิดพลาด แล้วนำมาพิจารณาไตร่ตรอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขมิให้เกิดความเสียหาย หรือความผิดพลาดขึ้นอีก ผู้ที่มีความรับผิดชอบควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ ถึงความดีงาม ความถูกต้องเหมาะสม ผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น ก่อนที่จะตัดสินใจกระทำการใด ๆ

คำหลัก	คำอธิบาย
ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (Constitutional Monarchy)	- ประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หมายถึง ประเทศที่ใช้ระบบรัฐสภา (Parliamentary System) โดยที่พระมหากษัตริย์มีพระราชอำนาจในฐานะที่ทรงเป็นประมุขเท่านั้น ส่วนอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารนั้นเป็นของประชาชนที่เลือกและมอบอำนาจให้ตัวแทนใช้อำนาจแทน แต่ต้องใช้อำนาจในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ เนื่องจากประชาชนเห็นความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ เพราะการบัญญัติกฎหมาย การออกคำสั่ง การบริหารราชการในนามของประชาชนด้วยกันเอง อาจไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร หรืออาจขาดเอกภาพในการปกครองประเทศได้
หลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน (Popular Sovereignty)	- ประชาธิปไตยหมายถึงระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ การถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) เพราะประชาธิปไตยตั้งอยู่บนหลักปรัชญามนุษยนิยมที่เชื่อว่ามนุษย์มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี มีคุณภาพ สามารถที่จะปกครองกันเองได้ ไม่ควรที่จะให้อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศไปอยู่กับใครคนเดียว หรือกลุ่มคนส่วนน้อยกลุ่มเดียว หากแต่ควรที่จะให้ประชาชนทุกคนมีส่วนในการกำหนดความเป็นไปของสังคมและประเทศชาติร่วมกัน คงเป็นไปได้ที่จะให้ทุกคนมีความคิดเห็นเหมือนกันหมดทุกคน หากกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นอย่างหนึ่ง แต่อีกกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นอีกอย่างหนึ่ง บางครั้งการกำหนดความเป็นไปของสังคมและประเทศชาติจำเป็นต้องเลือกที่จะปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นสังคมและประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจึงต้องให้สมาชิกทุกคนในสังคมลงมติเพื่อให้ทราบความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ และนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความเป็นไปของสังคมและประเทศชาติ
การยอมรับ - เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน	- เดิมมนุษย์ก็ดกัน รังเกียจเดียดฉันท์ เอาัดเอาเปรียบ ช่มเหรงรังแก ทำร้ายประหัตประหารกัน เมื่อมนุษย์มีอารยะขึ้นจึงได้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติต่อกันโดยคำนึงถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน หรือที่ไทยเราเรียกว่า “เห็นคนเป็นคน” นั่นเอง ในอดีตสังคมตะวันตกมีการทำร้ายกันอย่างป่าเถื่อนมาก จึงตระหนักในเรื่องนี้สูง การเห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนหมายถึงการยอมรับว่ามนุษย์ทุกคน ทุกเชื้อชาติ ล้วนมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น ความเสมอภาคของบุคคล สิทธิในร่างกายและชีวิต สิทธิในการศึกษา สิทธิทางสาธารณสุข สิทธิในการยุติธรรม สิทธิในทางศาสนา สิทธิทางการเมือง สิทธิในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติได้รับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Right – UDHR) เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๘

คำหลัก	คำอธิบาย
- ใช้สิทธิโดยไม่ละทิ้งหน้าที่	- สิทธิ หมายถึง อำนาจอันชอบธรรม เช่น บุคคลมีสิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ เขามีสิทธิในที่ดินแปลงนี้ หรืออำนาจที่กฎหมายรับรองให้กระทำการใดๆ โดยสุจริตได้อย่างอิสระ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้อื่น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔) - ระบอบประชาธิปไตยที่มีหลักการพื้นฐานสำคัญที่ว่ามนุษย์มีศักดิ์ศรี มีคุณค่า จึงให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพมาก ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมและประเทศชาติในฐานะเจ้าของอำนาจสูงสุด แทนที่จะมีส่วนร่วมได้เพียงในฐานะผู้ได้ปกครองเท่าที่ผู้ปกครองจะอนุญาตให้เท่านั้น - หลายครั้งคนส่วนใหญ่มักคิดถึงสิทธิที่จะได้ สิทธิที่จะมีเพียงด้านเดียว แต่สิทธิในระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนมีสิทธิที่จะให้สิ่งที่ดี สิ่งที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติด้วย ซึ่งก็คือหน้าที่ สิทธิและหน้าที่เป็นสิ่งที่ต้องอยู่คู่กันอย่างสมดุลเสมอ บุคคลย่อมไม่อาจมีสิทธิได้หากไม่ทำหน้าที่
- ใช้เสรีภาพอย่างรับผิดชอบ	- เสรีภาพ หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการใดๆ ได้ตามที่ตนปรารถนาโดยไม่มีอุปสรรคขัดขวาง เช่น เสรีภาพในการพูด เสรีภาพในการนับถือศาสนา ความมีสิทธิที่จะทำอะไก็ได้โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) - ในระบอบเผด็จการประชาชนมักจะถูกจำกัดเสรีภาพ พอเปลี่ยนมาเป็นระบอบประชาธิปไตยคนทั่วไปมักเข้าใจว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพได้อย่างเต็มที่ที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ การใช้เสรีภาพของบุคคลนั้นอาจไปกระทบ หรือละเมิดต่อเสรีภาพของบุคคลอื่นได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การใช้เสรีภาพต้องมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมอย่างสมเหตุสมผล อันหมายถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น - ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องเข้าใจถึงหลักการที่ว่า “ใช้สิทธิแต่ไม่ละทิ้งหน้าที่” และ “ใช้เสรีภาพอย่างรับผิดชอบ” แต่ไม่ได้หมายความว่าเสรีภาพของผู้อื่นทำให้เราต้องมีเสรีภาพน้อยลงแต่อย่างใด เพราะมนุษย์ที่มีอยู่คนเดียวและมีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบทั้งหมดไม่มีอยู่จริง มีแต่มนุษย์ที่อยู่ร่วมกับคนอื่น เพราะมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน มนุษย์จึงต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยพึงยินดีที่จะใช้เสรีภาพของตนเพื่อให้คนอื่นได้ใช้เสรีภาพเท่าเทียมกับตน - สภาพที่บุคคลมีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบโดยไม่จำกัดนั้นเป็นลักษณะของอนาธิปไตย ซึ่งมาจากคำว่า “อน” ที่แปลว่าไม่มี และคำว่า “อธิปไตย” ที่แปลว่าอำนาจสูงสุด “อนาธิปไตย” จึงหมายถึงสภาวะที่ไม่มีอำนาจสูงสุด ทุกคนใหญ่หมด ใครจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ น่าจะเป็นภาวะที่ฉาฉา สับสน วุ่นวายเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเข้าใจว่าประชาชนควรมีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบนั้นคืออนาธิปไตย ไม่ใช่ประชาธิปไตย
- ซื่อสัตย์สุจริต และมีความโปร่งใส	- ซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง สุจริต หมายถึง ความประพฤติชอบ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) ความโปร่งใส (Transparency) ในที่นี้หมายถึงการเปิดเผยความจริง ความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการทุจริตได้ยาก คนในระบอบประชาธิปไตยต้องซื่อสัตย์สุจริต และมีความโปร่งใสด้วย มิใช่เพียงเรียกร้องให้ผู้อื่นซื่อสัตย์สุจริตและมีความโปร่งใสเท่านั้น

คำหลัก	คำอธิบาย
- ยึดหลัก ความเสมอภาคและความยุติธรรม	- เสมอภาค หมายถึง มีส่วนเท่ากัน เท่าเทียมกัน - ยุติธรรม หมายถึง ความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล เที่ยงธรรม ไม่เอินเอียงเข้าข้างใด ชอบด้วยเหตุผล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) - ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยย่อมมีความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์ เช่น สิทธิทางการเมืองการปกครอง สิทธิเลือกตั้ง สิทธิในฐานะมนุษย์หรือที่เรียกว่าสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคในฐานะที่เป็นมนุษย์ ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น - การมีความเสมอภาคนั้น มิได้หมายความว่าประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีความเสมอภาคเสมอภาคกันทุกเรื่องทั้งหมด ความเสมอภาคนี้หมายถึงความเสมอภาคกันในฐานะมนุษย์ แต่ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอาจมีบทบาท หน้าที่ที่แตกต่างกันได้ เช่น ครูย่อมมีความเสมอภาคกับนักเรียนในฐานะที่เป็นมนุษย์ และในฐานะที่เป็นพลเมือง แต่การที่ครูเป็นผู้ทำหน้าที่สอน มอบหมายภารกิจการเรียน วัดและประเมินผลผู้เรียน และนักเรียนเป็นผู้เรียน รับมอบภารกิจการเรียน รับการวัดและประเมินผลจากครูนั้น มิได้หมายความว่าครูกับนักเรียนไม่เสมอภาคกัน
สามัคคีธรรม - ยึดหลัก ภราดรภาพ ปรองดอง สมานฉันท์	- ภราดรภาพ หมายถึง ความเป็นฉันพี่น้องกัน - ปรองดอง หมายถึง ออมชอม ประนีประนอม ยอมกัน ไม่แก่งแย่งกัน ตกลงกันด้วยความไกล่เกลี่ย ตกลงกันด้วยไมตรีจิต - สมานฉันท์ หมายถึง ความพอใจร่วมกัน ความเห็นพ้องกัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) - ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องเป็นความเสมอภาคที่ยึดหลักความยึดเหนี่ยวกันในสังคม (Social Coherence) ไม่ใช่ความเสมอภาคแบบตัวใครตัวมัน (Individualistic) หรือความเสมอภาคแบบไม่ยอมเสียเปรียบกัน ถ้าคนหนึ่งได้ ๕ ส่วน คนอื่น ๆ ก็ต้องได้ ๕ ส่วน เท่ากัน น้อยกว่านี้เป็นไม่ยอมกัน ต้องแย่งชิงกัน ชัดแย้ง ทะเลาะเบาะแว้งกัน แต่เสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยนี้หมายถึงสุขทุกข์เสมอกัน หากใครในสังคมมีความสุข คนอื่น ๆ ก็พร้อมที่จะสุขด้วย และหากใครในสังคมมีความทุกข์ คนอื่น ๆ ก็พร้อมที่จะทุกข์ด้วย พร้อมที่จะช่วยกันทั้งยามสุขและทุกข์ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ไม่กีดกันกัน มิใช่คอยแต่จะอิจฉาริษยา ไม่ให้ใครได้เปรียบใครอยู่ตลอดเวลา ทั้งหมดนี้ก็คือหลักภราดรภาพในระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง ซึ่งก็คือความเป็นพี่น้องกัน ไม่แบ่งแยกรังเกียจเคียดชังกัน มีความสมัครสมานรักใคร่กลมเกลียวกัน (Solidarity) - ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องยึดหลักการประสานกลมกลืน (Harmony) คือ การก้าวไปด้วยกัน ทำงาน และพัฒนาไปพร้อมกัน ด้วยสำนึกความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม ไม่ใช่จำใจต้องประนีประนอม ยอมลดราวาศอกให้กัน อันอาจเป็นความจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันที่ไม่ยั่งยืน

คำหลัก	คำอธิบาย
* แตกต่าง แต่ไม่แตกแยก	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็น มีความปรารถนาต้องการเหมือนกันทุกเรื่อง ตรงกันข้าม ระบอบประชาธิปไตยต้องการคนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย เพราะอาจจะทำให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุดของสังคมก็ได้ และถ้าไม่มีความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สังคมโลกก็อาจจะไม่พัฒนาเลย เช่น อาจจะยังเชื่อว่าโลกแบนและเป็นศูนย์กลางของจักรวาลอยู่ก็ได้ ประชาธิปไตยจึงไม่หลบหนีความขัดแย้ง หากแต่ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจะต้องช่วยกันทำให้ความขัดแย้งนั้นนำไปสู่การสร้างสรรค์ - ตามหลักประชาธิปไตยสากล ห้ามไม่ให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง
- ใช้หลักสันติวิธี	- สันติวิธี หมายถึง วิธีที่จะก่อให้เกิดความสงบ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔) - จุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของประชาธิปไตยก็เพื่อให้ประชาชนไม่ต้องทะเลาะ ทำร้าย ประหัตประหารกันด้วยความรุนแรงอันอาจนำมาซึ่งความไม่สงบสุข แตกแยกกันทั่วไป ดังนั้นประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องเรียนรู้ที่จะใช้หลักสันติวิธีด้วย
- ยึดหลักเสียงข้างมากและเคารพสิทธิของเสียงข้างน้อย (Majority Rule and Minority Rights)	- ฝ่ายที่เป็นเสียงข้างมาก ไม่ควรใช้เสียงข้างมากละเมิดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของฝ่ายเสียงข้างน้อย ดังที่เรียกว่า “ปกครองโดยเสียงข้างมากและเคารพสิทธิของเสียงข้างน้อย (Majority Rule and Minority Rights)” เช่น ฝ่ายเสียงข้างมากไม่พึงใช้มติเพื่อจัดสรรงบประมาณให้แก่พื้นที่ของพวกตนโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนและความจำเป็นของคนส่วนน้อย
- เห็นความสำคัญในประโยชน์ของส่วนรวม	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องรู้จักแยกแยะประโยชน์ของส่วนตัวกับประโยชน์ของส่วนรวม ตามปกติคนส่วนใหญ่มักเห็นประโยชน์ของส่วนตนเป็นสำคัญ แต่ในการอยู่ร่วมกันในสังคมทุกคนต้องเห็นความสำคัญในประโยชน์ของส่วนรวม เช่น แม้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งจะหยิบยื่นประโยชน์ให้แก่เราเป็นการส่วนตัว แต่ในการใช้สิทธิเลือกตั้งเราต้องยึดหลักประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ
- มีจิตสำนึก รวมหมู่ (Team Spirit) และทำงานเป็นหมู่คณะ (Team Working)	- ประชาธิปไตยตั้งอยู่บนพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม คนในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องมีสำนึกความเป็นกลุ่ม เป็นสังคมเดียวกันเสมอ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และพร้อมที่จะรับผลที่อาจเกิดขึ้นได้ร่วมกัน (Accountability)
- มีจิตสาธารณะ (Public-Mindedness) และการมีจิตอาสา (Volunteerism) การมีส่วนช่วยในการพัฒนาครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ อย่างยั่งยืน	- ประชาธิปไตยเป็นเรื่องของทุกคนในสังคมและสังคมจะอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกได้นั้น ทุกคนนอกจากจะมีชีวิตส่วนตัวของแต่ละคนแล้ว ทุกคนยังต้องเสียสละ พร้อมที่จะเสนอตัวช่วยกันรับผิดชอบในกิจการที่เป็นสาธารณะ ทั้งในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และประชาคมโลก

คำหลัก	คำอธิบาย
ปัญญาธรรม - ยึดหลักเหตุผล ความจริง และ ความถูกต้อง	- การใช้เสียงข้างมากนั้นอาจบอกได้แต่ความชอบ ความพึงพอใจ ความต้องการ แต่ไม่สามารถตัดสินความจริง ความถูกต้องได้ทั้งหมด ดังนั้น ประชาธิปไตยที่ดีจำเป็นต้องตั้งอยู่บนหลักความจริง ความถูกต้อง ความดีงาม หรือหลักธรรมาธิปไตย ด้วยเหตุนี้เสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตยจึงจำเป็นต้องรับฟังเสียงข้างน้อยด้วยเหตุผล หากเสียงข้างน้อยมีเหตุผลที่ดีกว่าฝ่ายเสียงข้างมากก็ควรที่จะยอมรับความคิดเห็นของเสียงข้างน้อย และความจริง ความถูกต้อง การที่จะเป็นสังคมประชาธิปไตยที่ยึดหลักเหตุผล ความจริง ความถูกต้องได้ คนในสังคมมีสติปัญญา มีความรู้ และมีคุณธรรม ด้วยการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- รู้ทันข้อมูล ข่าวสาร (Information Literacy) และ รู้ทันสื่อ (Media Literacy)	- ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่สื่อและข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญมากขึ้น คนในระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องเห็นความสำคัญ ติดตาม และสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณในข้อมูลข่าวสารเพื่อให้รู้เท่าทัน รวมถึงต้องรู้และเข้าใจวิธีการและกระบวนการผลิตสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศดีพอสมควร เนื่องจากผู้ผลิตสื่อสามารถใช้สื่อและข้อมูลข่าวสารโน้มน้าวให้ประชาชนทุกคนเชื่อ คล้อยตาม และทำสิ่งที่ผู้ผลิตสื่อต้องการ ยิ่งไปกว่านั้น ในปัจจุบันประชาชนยังสามารถเป็นผู้ผลิตสื่อและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเอง เช่น การนำเสนอ หรือแบ่งปัน (Share) สารผ่านสื่อสังคมสมัยใหม่และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ การกระทำดังกล่าวจะต้องกระทำด้วยความมีสติ พิจารณาไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้น
- ติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติงาน ของบุคลากร ทางการเมือง	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องรู้ทันข่าวสาร โดยเฉพาะข่าวสารทางการเมือง อย่างน้อยต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการเมือง เพื่อให้ทราบว่า มีผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร ประชาชนควรสนับสนุน หรือคัดค้าน ควรเตรียมตัวอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนต้องใช้ในการตัดสินใจทางการเมืองและการเลือกตั้ง
- มีความกล้าหาญ ทางจริยธรรม (Moral Courage) กล้าที่จะยืนหยัด ในสิ่งที่ถูกต้อง (Moral Assertiveness)	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนอกจากจะต้องซื่อสัตย์สุจริตและความโปร่งใสแล้ว จะต้องกล้าที่จะยืนหยัดในความจริง ความถูกต้อง ไม่ปล่อยให้ความเท็จ ความไม่ถูกต้องดำรงอยู่ กล้าที่จะพูด แสดงออก และคัดค้าน ทั้งนี้ ครูต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความกล้าหาญทางจริยธรรม และกล้าที่จะยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องอย่างมีวิจารณญาณโดยคำนึงถึงความปลอดภัยด้วย เพื่อที่จะยืนหยัดในความจริงและความถูกต้องให้ยั่งยืนมากที่สุด
- มีทักษะการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบ ประเมินค่า สืบสาวหาสาเหตุ แก่ปัญหา สร้างสรรค์ รวมถึงทักษะการใช้เหตุผล การตั้งคำถาม การวิจัย การค้นคว้า การรวบรวมข้อมูล การโต้แย้ง อันจำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เช่น การพูดคุยแลกเปลี่ยน เสวนา อภิปราย โต้เถียง การออกเสียงประชามติ การเลือกตั้ง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองอื่น ๆ
- ทักษะการสื่อสาร ในระบอบ ประชาธิปไตย	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องมีทักษะการสื่อสารในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การฟัง การอ่าน การค้นคว้า การจับใจความ การสรุปความ การย่อความ การขยายความ การตีความ การแปลความ การพูด การเขียน การโต้เถียง การอภิปราย การวิจารณ์ การกล้าแสดงออก การแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

คำหลัก	คำอธิบาย
- พัฒนาความรู้ ความคิด จิตใจ พฤติกรรมและ การทำงาน ของตนเองอยู่เสมอ	- ในระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ คุณภาพ ของประชาธิปไตยจึงอยู่ที่คุณภาพของประชาชน ดังนั้น ประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ต้องพัฒนาความรู้ ความคิด เจตคติ พฤติกรรมและการทำงานของตนเองอยู่เสมอ จึงจะสามารถ ทำให้ประชาธิปไตยสำเร็จผลด้วยดีได้
- มีส่วนร่วม ทางการเมือง อย่างสร้างสรรค์	- ในระบอบเผด็จการประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจำกัดเพียงในฐานะผู้ได้ปกครอง แต่ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ในฐานะ เจ้าของประเทศได้หลากหลายวิธี แต่ทั้งนี้ต้องพัฒนาประชาชนให้มีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างมีคุณภาพ
- มีความรู้พื้นฐาน ทางการเมือง (Political Literacy)	- ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยต้องมีความรู้พื้นฐานทางการเมือง ได้แก่ ความหมาย และความสำคัญของการเมืองการปกครอง ระบอบการเมืองการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของไทย สถาบันและกระบวนการทางการเมืองการปกครอง ของไทยในปัจจุบัน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา การบริหารราชการแผ่นดินของไทยในปัจจุบัน การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหาร ท้องถิ่น สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาการเมืองการปกครองของไทย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการเมืองการปกครองของไทย

การเรียนรู้การสอนรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง: แนวปฏิบัติสำคัญ

การเรียนรู้การสอนรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมืองมีจุดเน้นสำคัญ คือ ต้องการให้เยาวชนไทยเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทย คือ มีความเป็นไทย รักชาติ ยึดมั่นในศาสนา เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นพลเมืองดีที่มีวิถีชีวิตและมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปรองดอง สมานฉันท์ พร้อมด้วยคุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง ดังนั้น การเรียนรู้การสอนรายวิชาเพิ่มเติมนี้ จึงเน้นที่การปฏิบัติลงมือทำ (Action) เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้การสอน ผู้สอนจะต้องทำให้การเรียนรู้มีความหมายและมีคุณค่าแก่ผู้เรียน เพื่อจะทำให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงแก่เยาวชนและสังคมโดยรวม

แนวปฏิบัติสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้การสอนหน้าที่พลเมืองบรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

๑. ผู้สอนต้องเข้าใจแก่นทัศน์ (Concept) สำคัญของรายวิชานี้ นั่นคือ การเข้าใจในจุดเน้นที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งวัตถุประสงค์ของรายวิชานี้ต้องการพัฒนาทักษะ ค่านิยม และคุณลักษณะ ซึ่งสะท้อนด้วยการปฏิบัติ (Action)

๒. การวางแผนการสอนจะต้องเน้นการพัฒนาที่ต่อเนื่อง (Continuous Development) ของกระบวนการคิด กระบวนการสืบค้น กระบวนการแก้ปัญหา รวมทั้งกระบวนการพัฒนาค่านิยม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ ดังนั้น การวางแผนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ดังนี้

๑) ตั้งคำถามด้วยตนเองเพื่อการสืบค้น
๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลายในการสืบค้นข้อมูล
๓) ฝึกการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลจริง (Real Data) ในสภาพจริง ทั้งนี้ มีผู้เชี่ยวชาญการสอนสังคมศึกษาหลายท่านเสนอว่าต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจ (Survey) หรือสัมภาษณ์ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นปฐมภูมิ

๔) ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน รวมทั้งบุคคลอื่นในชุมชนตามโอกาสและวุฒิภาวะของผู้เรียน

๕) นำเสนองาน หรือผลงานด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น จัดอภิปราย ทำป้ายนิเทศ จัดนิทรรศการ แสดงบทบาทสมมติ จัดทำ Video Clip เป็นต้น

๓. การสอนหน้าที่พลเมืองต้องเน้นความเชื่อมโยง หรือความเกี่ยวข้อง (Relevant) การลงมือทำ หรือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (Engaging) และเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learning)

๓.๑ ความเชื่อมโยง หรือความเกี่ยวข้อง (Relevant) คือ การใช้ประเด็นจริง (Real Issue) ที่เป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความคิดของคนว่าจะถูก หรือผิด ดี หรือไม่ดี มีคุณค่า หรือไม่มีคุณค่า เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง แต่ในกรณีใช้ประเด็นจริง ผู้สอนควรใช้วิจารณญาณ เพราะบางประเด็นอาจมีความอ่อนไหว (Sensitive) ต่อสังคม รวมทั้งควรคำนึงถึงวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย

๓.๒ การลงมือทำ หรือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (Engaging) การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ถือว่าเป็นหลักการสำคัญของการสอนหน้าที่พลเมืองและเป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาทั่วโลก ดังนั้น การลงมือทำ (ปฏิบัติ) อย่างต่อเนื่องกับประเด็นจริง (Real Issue) หรือเหตุการณ์จริง ทั้งในระดับครอบครัว ห้องเรียน โรงเรียน หรือชุมชน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นข้อเสนอแนะในประเด็นจริง หรือเหตุการณ์จริง ที่อาจนำมาใช้กับผลการเรียนรู้ของรายวิชาหน้าที่พลเมืองได้

ประชาธิปไตยในโรงเรียน	เช่น	จัดให้มีกรรมการห้องเรียน สภานักเรียน
การแก้ปัญหา	เช่น	จัดกิจกรรมการดูแลสิ่งแวดล้อมและสาธารณสมบัติ
วันสำคัญ / เหตุการณ์สำคัญ	เช่น	จัดกิจกรรมการเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จัดกิจกรรมวันรัฐธรรมนูญ วันประชาธิปไตยสากล
การรณรงค์	เช่น	จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง
การมีจิตสาธารณะ	เช่น	จัดกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ หรือ ผู้ที่เดือดร้อน
การยอมรับ- ในความหลากหลาย- ทางวัฒนธรรม	เช่น	การทำแบบวัดเจตคติ การทำวิจัยเกี่ยวกับ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๓.๓ เรียนอย่างกระตือรือร้น (Active) การเรียนอย่างกระตือรือร้น ก็คือ การเรียนที่ผู้เรียนต้อง “ทำ” หรือ “do” ทั้งนี้ การเรียนโดยผ่านการอภิปราย (Discussion) เป็นวิธีที่สำคัญในการเรียนรายวิชาหน้าที่พลเมือง เพราะการอภิปรายเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนและทักษะของความเป็นพลเมือง (Citizenship skill) เพื่อแสดงออกซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การอภิปรายโดยทั่วไปคงไม่ใช่การอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความเป็นพลเมือง (Citizenship Discussion) Sandie Llewellyn (๒๐๐๑) นักการศึกษาด้านความเป็นพลเมือง (Citizenship Education) ได้เสนอว่า การอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับความเป็นพลเมืองควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นจริง (Real Life Issue)
๒. เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชน (Deal with Public Dimension of Life)
๓. เกี่ยวข้องกับเยาวชนในฐานะเป็นพลเมืองคนหนึ่ง (Relate to Young People as Citizens)

๓.๔ การเรียน (Learning) การเรียนรู้เรื่อง หน้าที่พลเมืองจะมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อมีบรรยากาศของห้องเรียนที่มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ไม่มีบรรยากาศของการใช้อำนาจ หรือทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่สบายใจ กลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนในบริบทของสังคมไทยเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ

๑. จัดการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ทั่วถึงกว่าการทำงานในกลุ่มใหญ่

๒. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนกำหนดกติกาในการทำงาน คุณภาพของงาน ประเด็นการอภิปราย หรือประเด็นที่จะศึกษาตลอดจนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าการเรียน หรือการทำงานนั้น มีความหมายและมีคุณค่า จะได้ทำงานอย่างต่อเนื่องและตั้งใจ (Engaging)

๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นและเมื่อมีข้อสรุปความคิดเห็นของทุกคน ควรจะอยู่ในข้อสรุปนั้น ๆ ด้วย

๔. ครูควรสร้างความรู้สึกรู้ว่าการประสบความสำเร็จ คือ การเรียนรู้ หรือการทำงาน โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เป็นรางวัลที่น่าภูมิใจ

๕. ครูควรคำนึงถึงการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบ (Learning Style) ของผู้เรียน การจัดกิจกรรมจึงควรมีหลากหลาย เช่น การสาธิต การตอบคำถาม การอภิปราย การค้นคว้าวิจัย การทำโครงการ การสำรวจ การแก้ปัญหา การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้กรณีศึกษา (Case Study) โดยมีการทำงานกลุ่มเล็กและรายบุคคล

๖. กรณีการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการควรจัดให้ครบขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง แต่ครูก็อาจนำบางขั้นตอนมาจัดกิจกรรมแยกได้ เช่น กิจกรรมการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนหลายรูปแบบสามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมแยกออกมาได้ตามความเหมาะสม เป็นการฝึกความสามารถในการวิเคราะห์ หรือการจัดการกับข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้เรียน

๗. ครูควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในการจัดการเรียนรู้เพื่อสะท้อนการปฏิบัติของผู้เรียนในสภาพจริง ทั้งนี้ การวัดและประเมินหน้าที่พลเมืองต้องมีการประเมินภาระงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติ การสร้างลักษณะนิสัย รวมทั้งกระบวนการทำงานและคุณภาพงาน ด้วยวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

จากหลักการสอนทั้ง ๔ หลัก ข้างต้น Sadie Llewellyn (๒๐๐๑) ได้สรุปหลักการสอนว่าเป็น **RE-A-L: Relevant, Engaging and Active Learning** และแสดงความเห็นว่าการทำงานในลักษณะโครงงาน (Project Work) เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเรียนการสอนหน้าที่พลเมือง เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับฝึกหัดในการเรียนรู้ มีวินัย และเป็นการเรียนรู้ที่เป็น Active Learning ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาประเด็นต่าง ๆ ในสังคมที่เกิดขึ้นจริง ศึกษาปัญหาอุปสรรค และเรียนรู้ในการแก้ไข เรียนรู้บทบาทของพลเมืองดีในสังคมเพื่อการเตรียมตัวเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต

การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

๑. จัดเนื้อหาตามจุดเน้นแต่ละจุดเน้นในทุกชั้นปี โดยบูรณาการจุดเน้นที่ ๕ ความมีวินัยในตนเอง ที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของจุดเน้นที่ ๑ - ๔ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างระดับประถมศึกษา

ระดับชั้น	จุดเน้น	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	บูรณาการวินัยในตนเอง
ป.๕	๑. ความเป็นไทย ๑.๑ ลักษณะที่ดีของคนไทย	๑. เห็นคุณค่าและปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทไทย ๒. รู้คุณค่าและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มารยาทไทย - การสนทนา - การปฏิบัติตนตามกาลเทศะ - การต้อนรับผู้มาเยือน	- ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ - ยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง

กิจกรรมหลัก

๑. สาธิตมารยาทไทย และให้ปฏิบัติตาม
๒. อธิบายประโยชน์จากการมีมารยาทไทยที่ดีงาม
๓. เขียนตารางผลกระทบต่อการมีมารยาทไทยในเรื่องต่างๆ
๔. กำหนดสถานการณ์และให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์นั้นๆ
๕. นักเรียนเขียนบันทึกประสบการณ์การนำมารยาทไทยไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน
๖. นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันที่แสดงถึงการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ครูให้นักเรียนทำแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการมีมารยาทไทยและการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา

ระดับชั้น	จุดเน้น	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	บูรณาการวินัยในตนเอง
ม.๒	๓. ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๓.๑ การดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย	ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย	การติดตามข่าวสารความกล้าหาญทางจริยธรรม การเป็นผู้นำเป็นสมาชิกที่ดี	ใฝ่หาความรู้ อดทน

กิจกรรมหลัก

๑. ติดตามข่าวสาร วิเคราะห์ และสรุปข่าวตลอดสัปดาห์
๒. วิเคราะห์ข่าวที่เป็นประเด็นปัญหาทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
๓. เสนอความคิดเห็นที่เป็นรูปธรรมในการแก้ปัญหาจากข้อ ๒ ในป้ายนิเทศของโรงเรียน (กิจกรรมทั้งหมดเป็นกิจกรรมกลุ่มที่ต้องมีการวางแผน มอบหมายงาน ทำงานอย่างต่อเนื่อง)

๒. จัดเนื้อหาแบบบูรณาการใน ๕ จุดเน้น โดยต้องวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในแต่ละจุดเน้นว่า เกี่ยวข้อง หรือ เชื่อมโยง หรือมีประเด็นร่วมกันในเนื้อหาต่าง ๆ และตั้งเป็น Theme (หัวเรื่อง)

ตัวอย่าง

ประถมศึกษาปีที่ ๖

จุดเน้นที่ ๓ ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓.๑ การดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย

ผลการเรียนรู้

- ปฏิบัติตนและแนะนำผู้อื่นให้ปฏิบัติตามข้อตกลง กติกา กฎ ระเบียบ ของห้องเรียน และโรงเรียน
- เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการตัดสินใจ

จุดเน้นที่ ๔ ความปรองดอง สมานฉันท์

๔.๑ การอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งความหลากหลาย

ผลการเรียนรู้

- ยอมรับความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมในประเทศไทย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติ และพึงพาวาอาศัยกัน

จุดเน้นที่ ๕ ความมีวินัยในตนเอง

ผลการเรียนรู้

- ปฏิบัติตนเป็นผู้ใฝ่หาความรู้
- ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
- ขยันหมั่นเพียร

Theme: เคารพกติกา ปฏิบัติตามหน้าที่ อยู่อย่างสันติสุข

สาระการเรียนรู้

- ข้อตกลง กฎ กติกา ในห้องเรียนและโรงเรียน
- บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของการเป็นสมาชิกที่ดี
- กิจกรรมต่าง ๆ ของห้องเรียน
- ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมในประเทศไทย

กิจกรรมหลัก

๑. วิเคราะห์คุณค่าข้อตกลง กฎ กติกา กับชีวิตประชาธิปไตยในห้องเรียนและโรงเรียน
๒. เสนอแนวทางในการดูแลสาธารณสมบัติ ส่วนร่วมในห้องเรียนและโรงเรียนตามบทบาทของตนเอง
๓. สำรวจและอภิปรายร่วมกันถึงการใช้สิทธิ หน้าที่ และการใช้เสรีภาพอย่างรับผิดชอบในห้องเรียนและโรงเรียน

๔. สำรวจและอภิปรายร่วมกันถึงการทำหน้าที่เป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียนและโรงเรียน ในประเด็น การเป็นผู้นำ การเป็นสมาชิกที่ดีและการถือประโยชน์ของส่วนรวมต่อการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

๕. ระดมสมองเสนอแนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในขณะที่ยังคงมีความหลากหลายทางสังคม-วัฒนธรรม

๖. ทำแบบวัดทัศนคติของตนเองต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในประเด็นดังนี้

- เคารพซึ่งกันและกัน
- ไม่แสดงกิริยาจากดูหมิ่นผู้อื่น
- ช่วยเหลือกันและกัน
- แบ่งปัน

๗. ค้นคว้าสถานการณ์ขัดแย้งในประเทศไทย และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในประเด็นละเมิดสิทธิ และการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่าง

มัธยมศึกษาปีที่ ๓

จุดเน้นที่ ๑ ความเป็นไทย

๑.๑ ความเป็นไทย: ลักษณะที่ดีของไทย

ผลการเรียนรู้

- มีส่วนร่วม แนะนำผู้อื่นให้อนุรักษ์และยกย่องผู้มีมารยาท
- แสดงออก แนะนำผู้อื่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และเสียสละ

๑.๒ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีไทย

ผลการเรียนรู้

- เห็นคุณค่า อนุรักษ์ สืบสาน และประยุกต์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และ

ภูมิปัญญาไทย

จุดเน้นที่ ๕ ความมีวินัยในตนเอง

ผลการเรียนรู้

ปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง: ความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร อดทน ใฝ่หาความรู้ ตั้งใจปฏิบัติ ยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง

Theme: ภูมิใจในความเป็นไทย

สาระการเรียนรู้

- มารยาทไทย
- เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และเสียสละ
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาไทย

กิจกรรมหลัก

๑. นักเรียนจัดกิจกรรมรณรงค์มารยาทไทย

- เชิญวิทยากรมาอธิบาย / สาธิต
- จัดประกวดมารยาทไทยของนักเรียนในระดับต่าง ๆ

๒. ร่วมกันอภิปรายและจัดกิจกรรมที่แสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละในรูปกิจกรรมจิตสาธารณะ

๓. ทำแบบสำรวจขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์และสืบสาน

๔. วิเคราะห์ผลการสำรวจจากข้อ ๓ และนักเรียนแต่ละชั้นร่วมจัดนิทรรศการ แสดงขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ ที่ได้รับการเสนอ ๔ อันดับแรก พร้อมทั้งเสนอแนวทางการประยุกต์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้น

๓. ผลการเรียนรู้บางข้อในจุดเน้นต่าง ๆ เช่น จุดเน้นที่ ๑ และ ๒ นักเรียนแต่ละชั้นอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการวางแผนจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมของทุกชั้นร่วมกัน ซึ่งน่าจะมีผลต่อการพัฒนานักเรียนมาก (Impact)

๔. การวางแผนจัดหน่วยการเรียนรู้อาจจัดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ สถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับจุดเน้น ทั้ง ๕ จุดเน้น

การใช้เทคนิค / กระบวนการ / วิธีสอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน้าที่พลเมืองให้บรรลุเป้าหมายตามจุดเน้นทั้ง ๕ นั้น เพื่อให้เยาวชนมีคุณลักษณะที่ดีของคนไทย เห็นคุณค่าความสำคัญและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย เห็นคุณค่าและแสดงออกถึงความรักชาติ ยึดมั่นในศาสนา และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความปรองดอง สมานฉันท์ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งความหลากหลาย มีการจัดการความขัดแย้งและสันติวิธี ตลอดจนเป็นผู้มีวินัยในตนเองด้วยการประพฤติตนเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร อดทน ใฝ่หาความรู้ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ และยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้ ผู้สอนจะต้องใช้กระบวนการ เทคนิค วิธีสอนที่มีขั้นตอนเน้นสู่การปฏิบัติจริง อีกทั้งยังต้องใช้กระบวนการคิดที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกด้วย ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นจะมีผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนที่จะนำพาผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น ผู้สอนจึงควรแสวงหาและเลือกใช้ กระบวนการ เทคนิค วิธีสอน อย่างเหมาะสม ซึ่งตัวอย่างกระบวนการ วิธีสอน วิธีคิดที่นำเสนอนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

๑. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์ (Conflict Situation Skills)

ทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งที่จะเรียนรู้ หรือมีกลายณมิตร ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนรู้ขึ้นมาเป็นแนวทางในการเลือกและตัดสินใจ โดยผ่านการวิเคราะห์และประเมินค่าเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากแนวคิดของ สุมณ อมรวิวัฒน์ ได้เสนอการใช้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ ประกอบด้วย

๔ ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ ๑ การรวบรวม ข่าวสาร ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้และหลักการ
- ขั้นที่ ๒ การประเมินค่าและประโยชน์
- ขั้นที่ ๓ การเลือกและการตัดสินใจ
- ขั้นที่ ๔ การปฏิบัติ

การนำทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์มาใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน สามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** ผู้สอนอาจจะนำสถานการณ์ที่เป็นข่าว ภาพข่าวจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจริง บทความ หรือกรณีศึกษา มากระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตอบคำถามในประเด็นสำคัญที่ผู้สอนกำหนด เพื่อให้เกิดความตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้น หรือเห็นความสำคัญที่จะต้องศึกษาในเรื่องที่ผู้สอนนำเสนอ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องคล้อยกับบทเรียน

๒. ขั้นสอน

๑) การรวบรวมข่าวสาร ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และหลักการ

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นพื้นฐานของการเผชิญสถานการณ์และการแก้ปัญหา ผู้สอนอาจจะมอบหมายให้ผู้เรียนได้ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา หรือข่าวสารการกระทำที่สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษา ซึ่งผู้สอนอาจจะหาแหล่งข้อมูล ความรู้หรือแหล่งข่าวสารให้แก่ผู้เรียน

๒) การประเมินคุณค่าและประโยชน์

เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ หรือข่าวสารข้อมูล หรือสถานการณ์ที่ผู้สอนมอบหมายแล้ว จะต้องนำมาศึกษาวิเคราะห์คุณค่า หรือประโยชน์ ในขั้นตอนนี้จะต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักหลักและวิธีการคิดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อคิดว่าสถานการณ์ หรือข้อมูลที่ได้ศึกษานั้นมีคุณค่ามากน้อย หรือมีประโยชน์เพียงไร อาจจะใช้เกณฑ์หรือวิธีการประเมินตามความเหมาะสม ซึ่งอาจจะใช้เกณฑ์ด้านคุณธรรม จริยธรรม เกณฑ์มาตรฐานและค่านิยมของสังคม หรือกรอบทฤษฎี การคิดประเมินค่ามีความสำคัญและมีผลต่อการเลือกการตัดสินใจ ในขั้นการประเมินคุณค่านี้ ผู้สอนอาจจะจัดทำเป็นแบบฝึกหัดหรือมีคำถามเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์ เพื่อเป็นพื้นฐานของการประเมินค่า และประโยชน์หรือโทษของเรื่องที่ศึกษาก็ได้

๓) การเลือกและการตัดสินใจ

ขั้นตอนนี้ จะเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ ๒ เมื่อผู้เรียนได้ประเมินคุณค่า และประโยชน์จากข้อมูลและข่าวสารแล้ว จะมองเห็นช่องทางว่าถ้าตนเองได้ประสบกับสถานการณ์ดังกล่าว หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันนั้น ผู้เรียนจะสามารถเลือกและตัดสินใจอย่างไร จึงจะถูกต้องหรือได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาจากการตัดสินใจที่ผิดพลาด

ในขั้นนี้ผู้สอนอาจจะสร้างสถานการณ์ที่เป็นกรณีตัวอย่างปัญหาในชีวิตจริงของผู้เรียน อาจจะปัญหาในครอบครัว โรงเรียน สังคม และตั้งประเด็นคำถามให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการเลือกและการตัดสินใจในการแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ

๔) การปฏิบัติ

เมื่อผู้เรียนได้ฝึกทักษะตั้งแต่ขั้นการรวบรวมข่าวสาร ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้และหลักการ ได้ฝึกการประเมินคุณค่าและประโยชน์ ตลอดจนการเลือกและตัดสินใจไปแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญ คือควรจะฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักนำไปปฏิบัติ ซึ่งในบางสถานการณ์ ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จะทำให้ผู้เรียนได้พิสูจน์ว่าการที่ตนได้ตัดสินใจเลือกนั้น เมื่อนำไปปฏิบัติจริงแล้ว ได้ผลดีหรือได้รับประโยชน์อย่างไร ตัดสินใจถูกต้องหรือไม่ แต่ในกรณีสถานการณ์นั้นไม่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้สอนอาจจะออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พิสูจน์ความรู้ในแง่ปฏิบัติ โดยการสัมภาษณ์จากบุคคล ผู้ที่มีประสบการณ์หรือผู้มีความรู้ หรือจากผลงานของนักวิชาการ ที่ได้พิสูจน์หรือทดลองปฏิบัติแล้วเป็นการยืนยันและเป็นการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้เรียน

๓. ขั้นสรุป เมื่อผู้สอนได้ดำเนินการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมจนครบทุกขั้นตอนของกระบวนการเผชิญสถานการณ์แล้ว ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ช่วยกันสรุปแนวคิดหรือความรู้และประสบการณ์ที่ตนได้รับ เป็นการย้ำเตือนให้เกิดความกระจ่างชัดขึ้น

๔. ขั้นการวัดและการประเมินผล ผู้สอนควรมีวิธีการวัดและการประเมินผลให้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย มีการกำหนดเครื่องมือวัดและประเมิน พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลให้ชัดเจน

ประโยชน์

๑. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ตลอดจนเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ทำให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

๒. ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมาอย่างเป็นผู้ที่รู้เท่าทัน มีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานของสังคมและเกณฑ์ด้านคุณธรรมจริยธรรม

๓. ผู้เรียนรู้จักการเลือกและการตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งมีหลากหลาย เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตปัจจุบัน เนื่องจากผู้เรียนไม่อาจจะเผชิญสถานการณ์ที่รุนแรง หรือร้ายแรงได้จริง แต่การที่ได้เรียนรู้ตัวอย่างเหตุการณ์จริง จะทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการเลือกและการตัดสินใจในการแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ

๔. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนในการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหาชีวิตจริง ซึ่งจะต้องใช้วิธีการปฏิบัติโดยอาศัยหลักธรรมของศาสนามาเป็นแนวทาง เพื่อให้การปฏิบัติตนบรรลุผลโดยมีการฝึกฝนตนเองให้มีสติสัมปชัญญะ รู้เท่าทันปัญหาและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญเพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง การเผชิญสถานการณ์มีหลายระดับ ทั้งในบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ตลอดจนระดับโลก ซึ่งทุกระดับจะมีการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีคิดอย่างถูกต้อง

ข้อจำกัด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะได้ผลบรรลุจุดประสงค์ของเรื่องที่จะสอนนั้น จะต้องใช้เวลามาก ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ และฝึกปฏิบัตินอกห้องเรียนบ้าง ซึ่งทำให้ผู้สอนบางคนจะเห็นว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก มองข้ามการเลือกนำทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์ไปใช้กับการเรียนการสอน

๒. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ (Learning Process)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องจนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้สอนเป็นผู้วางแผนนำผู้เรียนผ่านขั้นตอนต่างๆของกระบวนการที่ละขั้นอย่างเข้าใจตรงกัน ครบวงจร ผู้เรียนเข้าใจและรับรู้ขั้นตอนของกระบวนการนั้น และยังสามารถนำกระบวนการนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจนเป็นนิสัย

กระบวนการไม่ใช่วิธีสอนแต่เป็นแนวทางในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการเป็นทักษะที่จำเป็นและต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการสอนที่เป็นขั้นตอนชัดเจนและควรมีหลักการจัดกิจกรรมดังนี้

๑. กิจกรรมต้องมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ไม่น่าเบื่อหน่าย
๒. มีความเหมาะสม สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้
๓. เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ทำลายความสามารถ ยั่วให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมและสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
๔. กิจกรรมต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของรายวิชา และสอดคล้องกับจุดประสงค์
๕. กิจกรรมต้องเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นพบการเรียนรู้และสรุปผลการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ผู้เรียนรู้จักวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๖. ผู้เรียนต้องได้ฝึกทักษะรายบุคคล ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม วิเคราะห์เป็น มองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา สามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบ

ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนอาจใช้กระบวนการหลากหลาย อาจเป็น ๒ – ๓ กระบวนการก็ได้

กระบวนการที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง ได้แก่

๑. กระบวนการสร้างความตระหนัก เป็นกระบวนการที่ต้องการให้ผู้เรียนสนใจ เอาใจใส่ รับรู้ เห็นคุณค่าของสิ่งที่กำหนดหรือสิ่งที่ศึกษา และเกิดความคิดที่จะหาวิธีแก้ปัญหา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

๑) สังเกต ผู้สอนจัดสถานการณ์ หรือให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้เรียนสนใจ รับรู้ เอาใจใส่ และเห็นคุณค่า

๒) วิเคราะห์วิจารณ์ ให้ตัวอย่าง สถานการณ์ ประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกแจกแจงหาสาเหตุของสถานการณ์ที่กำหนด หรือสถานการณ์ตรง พิจารณาผลเสียที่เกิดขึ้นทั้งระยะสั้น และระยะยาว

๓) สรุป ให้ผู้เรียนอภิปรายหาเหตุผล ข้อมูลสนับสนุนความคิดเห็นของตนเพื่อประเมินคุณค่าของสิ่งที่ศึกษา และวางเป้าหมายเพื่อพัฒนาต่อไป

๒. กระบวนการสร้างค่านิยม เป็นกระบวนการที่กำหนดทิศทาง หรือแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสม มีขั้นตอนดังนี้

๑) สังเกต ตระหนัก ผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตภาพเหตุการณ์ สถานการณ์ แล้วพิจารณาสิ่งที่กำหนดให้ว่าคืออะไร เหมาะสมหรือไม่ ควรอนุรักษ์หรือไม่ เพราะเหตุใด

๒) ประเมินเชิงเหตุผล ให้ผู้เรียนประเมินสิ่งที่กำหนดให้ว่าคืออะไร ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด ผู้เรียนชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด

๓) กำหนดค่านิยม ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความเชื่อ ความพอใจ ในการกระทำ สถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมเหตุผล

๔) วางแนวปฏิบัติ ผู้เรียนช่วยกันกำหนดแนวทางปฏิบัติตามเหตุผลที่ผู้เรียนกำหนด โดยมีผู้สอนร่วมรับทราบกติกา การกระทำ

๕) ปฏิบัติด้วยความชื่นชอบ ผู้เรียนปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนกำหนด เมื่อเกิดความชื่นชอบก็จะปฏิบัติด้วยความเต็มใจและเห็นคุณค่า

๓. กระบวนการสร้างเจตคติ เป็นกระบวนการที่แทรกอยู่ในทุกเนื้อหา เป็นความรู้สึที่มีต่อสิ่งที่เรียน อาจเป็นความคิด หลักการ การกระทำ เหตุการณ์ สถานการณ์ เป็นต้น มีขั้นตอนดังนี้

๑) สังเกต ผู้สอนเสนอข้อมูล รูปภาพ สถานการณ์ ให้ผู้เรียนพิจารณาการกระทำที่ปรากฏว่าผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไร ดีหรือไม่ เช่น ภาพคนทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ผู้เรียนรู้สึกอย่างไร ชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด

๒) วิเคราะห์ ให้พิจารณาผลที่เกิดขึ้น ผลที่ตามมา แยกเป็นการกระทำที่เหมาะสม ได้ผลเป็นที่น่าสนใจ หรือการกระทำที่ไม่เหมาะสม ได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ

๓) สรุป ผู้เรียนสรุปความรู้สึก ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลว่าจะเลือกปฏิบัติอย่างไร แนวความคิดที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร

๔. กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการที่ฝึกให้ทำกิจกรรมสำคัญคือ

๑) มีผู้นำและมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ กระบวนการกลุ่มจะต้องมีการรวมกลุ่มตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป มีบทบาทแตกต่างกันไปตามหน้าที่ คือ ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่ม ผู้นำกลุ่มจะทำหน้าที่นำในความคิด เสนอความคิด ประสานความคิด กระตุ้นให้สมาชิกคิดวางแผน และกำหนดภาระงาน รวมทั้งติดตามประสานสัมพันธ์เพื่อให้งานนั้นสำเร็จด้วยดี ถ้าในกลุ่มมีบุคคลที่มีภาวะความเป็นผู้นำหลายคนก็ต้อง

ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ หรือผู้ตาม มีการเสนอความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกอย่างมีเหตุผล มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ แต่ต้องช่วยเหลือกันเมื่อมีปัญหา

๒) การวางแผน มีการระดมพลังสมอง วางแผนการทำงาน กำหนดจุดประสงค์ และขั้นตอน หรือวิธีการดำเนินการ

๓) ปฏิบัติตามแผน เมื่อวางแผนงานด้วยการพิจารณาไตร่ตรองจากกลุ่มอย่างดีแล้ว สมาชิกในกลุ่มจะปฏิบัติตามแผนด้วยความรับผิดชอบ

๔) ประเมินผลการปฏิบัติงาน ระหว่างการดำเนินงานตามแผน ผู้นำกลุ่มและสมาชิกจะต้องติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

๕) ปรับปรุงและพัฒนา มีการประเมินผลรวมและชื่นชมในผลงานของกลุ่ม หากยังไม่เป็นที่พอใจ หรือได้แนวทางที่ยังไม่เหมาะสมจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

๕. กระบวนการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะ เกิดความชำนาญ จนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว มีขั้นตอนดังนี้

๑) สังเกตรับรู้ ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างที่หลากหลายจนเกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด

๒) ทำตามแบบ ให้ผู้เรียนทำตามตัวอย่างที่แสดงให้เห็นทีละขั้นตอนจากพื้นฐานไปสู่ส่วนที่ยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้น

๓) ทำเองโดยไม่มีแบบ ให้ผู้เรียนปฏิบัติเองโดยไม่ต้องดูตัวอย่าง เป็นการฝึกให้ทำเองตั้งแต่ต้นจนจบ

๔) ฝึกให้ชำนาญ การฝึกขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติด้วยความชำนาญจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง หรือทำได้ด้วยตนเองอย่างอัตโนมัติจากงานชิ้นเดิม หรืองานที่ผู้สอนกำหนดให้ใหม่

๖. กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เป็นกระบวนการที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ บอกได้อธิบายได้ และเข้าใจในสิ่งที่เรียน ว่าคืออะไร หมายถึงสิ่งใด มีขั้นตอนดังนี้

๑) สังเกต ให้ผู้เรียนรับรู้ ศึกษา พิจารณาส่งที่ผู้สอนนำเสนอ ว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น ยกตัวอย่างภาพ คำ ข้อความต่าง ๆ ให้ผู้เรียนพิจารณา

๒) จำแนกความแตกต่าง ให้ผู้เรียนบอกข้อแตกต่างของสิ่งที่สังเกตว่าต่างกันอย่างไร

๓) หาลักษณะร่วม ให้ผู้เรียนพิจารณาภาพรวมของสิ่งที่สังเกต รับรู้ ว่ามีอะไรที่เหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นแนวทางในการนำไปสรุปเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ คำจำกัดความ หรือนิยามได้

๔) ระบุนิยามความหมาย ให้ผู้เรียนระบุว่าสิ่งที่รับรู้ สิ่งที่กำหนดให้คืออะไร เรียกว่าอะไร หรือมีวิธีการอย่างไร

๕) ทดสอบและนำไปใช้ ให้ผู้เรียนนำความรู้ไปทดลอง ทดสอบ สังเกต ทำแบบฝึกหัด ปฏิบัติ หรือตรวจสอบคำตอบว่าใช่หรือไม่ นำไปใช้ตามคุณลักษณะที่ผู้เรียนรับรู้มาหรือไม่ เพื่อประเมินความรู้

๗. ทักษะกระบวนการ ๙ ประการ เป็นกระบวนการปฏิบัติหรือกระบวนการทำงานที่ครบขั้นตอน ตั้งแต่แรกเริ่มจนแล้วเสร็จอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ ทักษะกระบวนการเป็นวิธีการทำงานที่ผู้เรียนควรฝึกปฏิบัติจนเป็นนิสัย ไม่ว่าปฏิบัติงานใดๆ ก็สามารถปฏิบัติได้จนสำเร็จเป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะใช้ทักษะกระบวนการ ๙ ประการ หรืออาจเรียกสั้น ๆ ว่า **ทักษะกระบวนการ** สอดแทรกในการสอนได้ ขั้นตอนของทักษะกระบวนการ ๙ ประการ มีดังนี้

๑) ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น ผู้สอนยกสถานการณ์ตัวอย่างให้ผู้เรียนเข้าใจและตระหนัก

ในปัญหาและความจำเป็นของเรื่องที่จะศึกษา หรือเห็นประโยชน์ เห็นความสำคัญของเรื่องที่จะศึกษานั้น ๆ หรืออาจยกกรณีตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นสภาพที่เป็นปัญหาความขัดแย้งของเรื่องที่จะศึกษาโดยใช้สื่อประกอบ เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ สถานการณ์จริง ข่าว กรณีตัวอย่าง สไลด์ การอภิปราย การซักถาม การพาไปดูสถานการณ์ที่เป็นจริง ฯลฯ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นสภาพปัญหา เห็นความจำเป็นด้วยตนเอง

๒) คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ ตอบคำถาม หรือทำแบบฝึก โดยการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนเห็นสาเหตุของปัญหานั้น ๆ

๓) สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหาอย่างหลากหลาย โดยร่วมกันวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย หรือข้อจำกัด

๔) ประเมินและเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก โดยพิจารณาข้อดีข้อเสีย ข้อจำกัด ปัจจัย วิถีดำเนินงาน ผลผลิตต่างๆ เป็นต้น และเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุดจากการอภิปรายหรือระดมพลังสมองของกลุ่ม

๕) กำหนดและลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ ให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนปฏิบัติงานดังนี้

- การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน
- กำหนดวัตถุประสงค์
- กำหนดขั้นตอนการทำงาน
- กำหนดผู้รับผิดชอบ
- กำหนดระยะเวลาการทำงาน
- กำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล

๖) ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์ เมื่อกำหนดขั้นตอนการทำงานแล้ว ผู้เรียนก็จะปฏิบัติงานตามแผน ผู้สอนจะติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหา หากไม่มีปัญหาขณะปฏิบัติงานนั้น ผู้เรียนก็จะทำงานด้วยความสนใจ กระตือรือร้น และเพลิดเพลินในการทำงาน ผู้สอนควรชมเชยเพื่อให้ขวัญกำลังใจ

๗) ประเมินระหว่างปฏิบัติ ในระหว่างทำงานนั้นอาจมีปัญหา และอุปสรรคบ้างให้ผู้เรียนประเมินผลการทำงานว่ามีปัญหาอย่างไร มีอุปสรรคอะไร ควรหาทางแก้ปัญหาอย่างไร นำไปปรับปรุงในการทำงานขั้นตอนต่อไป

๘) ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ให้ผู้เรียนนำผลการประเมินมาแก้ไขปัญหาเพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๙) ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานตามแผนจนแล้วเสร็จ ผู้เรียนสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม เปรียบเทียบกับสภาพผลงานก่อนดำเนินการและหลังการดำเนินการ หรือเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ มีผลพลอยได้อื่น ๆ อย่างไร มีผลกระทบอย่างไร ผู้เรียนมีความพอใจ ภูมิใจในผลงานของตนหรือกลุ่มเพียงใด และควรเผยแพร่ให้ผู้อื่นรับรู้ด้วย

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการ ๙ ประการนี้ บางขั้นตอนผู้สอนอาจรวมขั้นตอนก็ได้ แม้จะเขียนไม่ครบ ๙ ขั้นตอน แต่ในการปฏิบัติจริงจะต้องครบวงจรของการทำงาน คือ มีการวางแผน มีการปฏิบัติ และมีการประเมินผล ก็ถือว่าเป็นทักษะกระบวนการได้

ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรศึกษากระบวนการต่าง ๆ และสอนกระบวนการควบคู่กันไปกับเนื้อหา เพื่อไม่ให้หลงกระบวนการ ผู้สอนอาจเขียนขั้นตอนของกระบวนการกำกับไว้หน้าข้อก็ได้

๓. การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model)

โมเดลชิปปา (CIPPA Model) เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ของ ทิศนา ขัมมณี ซึ่งมาจากแนวคิดทางการศึกษาของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งเป็นผู้คิดเรื่องการเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) ผู้เรียนเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ ผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Active Participation) โดยการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น มีใจจดจ่อผูกพันกับสิ่งที่ทำ ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ระหว่างกัน ผู้เรียนรู้จักสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้กระบวนการคู่กับการปฏิบัติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ CIPPA Model มาจากแนวคิดหลัก ๕ แนวคิด ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานในการจัดการศึกษาได้แก่

๑. แนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism)
๒. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)
๓. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
๔. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
๕. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา (CIPPA Model) ตามรูปแบบของทิศนา ขัมมณี (๒๕๔๘: ๒๘๓ – ๒๘๔) มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ผู้สอนอาจใช้วิธีการต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น ผู้สอนอาจใช้การสนทนาซักถามให้แก่ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม หรือให้ผู้เรียนแสดงโครงความรู้เดิม (Graphic Organizer) ของตน

ขั้นที่ ๒ การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูล หรือแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งผู้สอนอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหากันได้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนตลอดทั้งจัดเตรียมเอกสารสื่อต่างๆ

ขั้นที่ ๓ การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หาได้ ผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูล / ประสบการณ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้นๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ในขั้นนี้ผู้สอนควรใช้กระบวนการต่างๆ ในการจัดกิจกรรม เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างลักษณะนิสัย กระบวนการทางสังคม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง

ขั้นที่ ๔ การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับ ประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ ๕ การสรุปและการจัดระเบียบความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ผู้สอนควรให้ผู้เรียนสรุปประเด็นสำคัญประกอบด้วยมโนทัศน์หลักและมโนทัศน์ย่อยของความรู้ทั้งหมด แล้วนำมาเรียงให้ได้สาระสำคัญครบถ้วน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจัดเป็นโครงสร้างความรู้ จะช่วยสร้างความรู้และจดจำข้อมูลได้ง่าย

ขั้นที่ ๖ การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน

ขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อมูลที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติและมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถแสดงผลงานด้วยวิธีต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ เรียงความ วาดภาพ ฯลฯ และอาจจัดให้มีการประเมินผลงานโดยมีเกณฑ์ที่เหมาะสม

ขั้นที่ ๗ การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำเป็นในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

หลังจากประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งก็ได้ หรือไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ ๖ แต่นำมารวมแสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน

ขั้นที่ ๑ – ๖ เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (Construction of Knowledge)

ขั้นที่ ๗ เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ (Application) จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติ

ครบถ้วนตามหลัก CIPPA

ประโยชน์

๑. ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริงจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

๒. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดที่หลากหลาย เป็นประสบการณ์ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ข้อจำกัด

ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับกลุ่ม จึงจะทำให้ผลงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Process)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สืบค้น สืบเสาะ สำรวจ ตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่าง ๆ จนเกิดความเข้าใจและรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย เป็นการพัฒนากระบวนการคิดระดับสูงให้แก่ผู้เรียน ฝึกให้สังเกต การถาม – ตอบ การสื่อสาร เชื่อมโยงบูรณาการการนำเสนอ สร้างองค์ความรู้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้กำกับ ควบคุม ให้คำปรึกษา ชี้แนะ ช่วยเหลือ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น และสืบเสาะหาความรู้จากการถาม พยายามหาคำตอบ หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิด กระบวนการปฏิบัติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำเรื่องที่สนใจ อาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในเวลานั้น หรือเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เรียนมาแล้ว เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถามเป็นแนวทางที่ใช้ในการสำรวจตรวจสอบอย่างหลากหลาย

๒. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เมื่อทำความเข้าใจในประเด็นหรือคำถามที่สนใจ มีการกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบ ตั้งสมมติฐาน กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อสังเกต หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ วิธีการตรวจสอบอาจทำได้หลายวิธี เช่น การทดลอง กิจกรรมภาคสนาม การศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ

๓. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เมื่อได้ข้อมูลเพียงพอ จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผล สรุปผล นำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บรรยายสรุป สร้างแบบจำลอง หรือรูปวาด

๔. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม แนวคิดที่ได้จะช่วยเชื่อมโยงกับเรื่องต่างๆ ทำให้เกิดความรู้กว้างขึ้น

๕. ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากนั้นจะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

ประโยชน์

กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งเนื้อหา หลักการ ทฤษฎี ตลอดจนการลงมือปฏิบัติเพื่อให้ได้ความรู้

ข้อจำกัด

ผู้สอนจะต้องลดบทบาทของการเป็นผู้อธิบายในขั้นที่ ๓ ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้เสนอแนะ ให้คำแนะนำ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

๕. วิธีสอนแบบธรรมสากัจฉา (The Use of Dhammasakaccha)

วิธีสอนแบบธรรมสากัจฉา เป็นวิธีสอนที่ใช้หลักการสนทนาเป็นสำคัญ เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน ซึ่งอาจจะเป็นการสนทนายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรืออาจเป็นการสนทนาอภิปรายร่วมกันในหมู่ผู้เรียน วิธีการสอนแบบธรรมสากัจฉาเป็นวิธีการที่พระพุทธเจ้าทรงใช้บ่อย วิธีหนึ่งพระพุทธเจ้ามักทรงใช้ถามนำคู่สนทนาเข้าสู่ความเข้าใจธรรมะ ทรงส่งเสริมให้มีการสนทนากันในหมู่สาวก ปัจจุบันนักการศึกษาได้นำหลักการสอนแบบธรรมสากัจฉามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยแทรกวิธีคิดตามหลักพุทธธรรมเข้าไปในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีคิดตามหลักพุทธธรรมที่พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) ได้อธิบายวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการไว้ ๑๐ วิธี คือ วิธีคิด แบบสืบสาวปัจจัย วิธีคิดแบบแยกแยะส่วนประกอบ วิธีคิดแบบรู้เท่าทันธรรมดา วิธีคิดแบบอริยสัจหรือแบบแก้ปัญหา วิธีคิดตามหลักการและความมุ่งหมาย (วิธีคิดแบบอรรถสัมพันธ์) วิธีคิดแบบคุณโทษและทางออก วิธีคิดแบบคุณค่าแท้และคุณค่าเทียม วิธีคิดแบบอุปมาอุปไมยคุณค่าคุณธรรม วิธีคิดแบบเป็นอยู่ในปัจจุบัน และวิธีคิดวิเคราะห์ในลักษณะต่าง ๆ (วิธีคิดแบบวิภาษวาท)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สมน อมรวิวัฒน์ และ สุคนธ์ สินธพานนท์ ได้เสนอหลักการในการจัดระบบการเรียนการสอนแบบธรรมสากัจฉาไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องรู้จักแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ และประเมินค่าความรู้ ร่วมสนทนาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน วิचारณ์ พุดโต้ตอบกัน และซักถามกันอย่างมีเหตุผล และสามารถนำผลการคิดวิเคราะห์ไปพิสูจน์ความรู้ด้วยการปฏิบัติ ผู้เรียนต้องปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้สอนนำข่าว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ มาเสนอผู้เรียน เพื่อให้เห็นปัญหาและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเห็นคุณค่าของการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง

๒. ขั้นสอน

๑) **แสวงหาความรู้** ผู้สอนออกแบบกิจกรรมหรือกำหนดประเด็น เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยการค้นคว้าหาความรู้จากเอกสาร ตำรา หนังสือประเภทต่าง ๆ ป้ายนิเทศ สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแหล่งความรู้ด้านเทคโนโลยี แล้วนำมาแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยกันสรุป โดยมีผู้สอนคอยช่วยชี้แนะอย่างมีเมตตา

๒) **ค้นพบความรู้ / สอนนาแลกเปลี่ยนความรู้** ขณะที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ผู้เรียนก็ย่อมค้นพบความรู้ไปด้วย ซึ่งถ้าจะให้ค้นพบความรู้ที่ตรงประเด็นผู้สอนควรจัดทำใบงานกำหนดหัวข้อ หรือตั้งประเด็นคำถามเพื่อเป็นการกำกับผู้เรียนให้ศึกษาข้อมูลความรู้ได้ตรงตามเป้าหมาย

๓) **การวิเคราะห์และประเมินค่าความรู้** ผู้สอนควรได้นำวิธีคิดรูปแบบต่าง ๆ แทรกเข้ามา เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์และประเมินค่าความรู้อย่างมีเหตุผล ผู้สอนอาจนำกรณีตัวอย่างมาให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดหาสาเหตุของปัญหา หรือคิดวิธีแก้ปัญหาโดยใช้วิธีคิดวิเคราะห์แบบใดแบบหนึ่ง เช่น วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ฯลฯ ต่อจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการสรุปประเด็นของข้อมูลความรู้และประเมินค่าโดยวิธีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม และเสนอต่อชั้นเรียน

๔) **พิสูจน์ความรู้หรือขั้นปฏิบัติ** เป็นขั้นที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ พิสูจน์ความรู้ให้ผู้เรียนทุกคนได้วางแผนการปฏิบัติตนและเลือกแนวปฏิบัติ เพื่อนำไปปฏิบัติจริงทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยจะให้ผู้เรียนเลือกแนวทางปฏิบัติตนที่คล้ายคลึงกันในกลุ่มของตน เพื่อจะได้รู้ถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการปฏิบัติ และนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไข

ในขั้นปฏิบัตินี้ผู้สอนควรใช้เวลาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติจริงตามแนวทางที่กลุ่มของตนได้เลือกไว้ ซึ่งอาจจะใช้เวลาสัก ๑ – ๒ สัปดาห์ เป็นอย่างน้อย

๓. ขั้นสรุป

๑) ให้ผู้เรียนทุกคนสรุปผลการปฏิบัติการและพิสูจน์ความรู้ ตามทางเลือกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มนำผลการสรุปมาเล่าสู่กันฟัง ให้ทราบถึงผลการปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร มีเรื่องใดที่เป็นปัญหาอุปสรรค หาสาเหตุของปัญหา และช่วยกันเสนอแนวทางแก้ไข ถ้าบุคคลใดได้ผลดีจากการปฏิบัติ ให้ช่วยกันหาสาเหตุของผลการปฏิบัตินั้น ซึ่งอาจใช้วิธีคิดแบบที่ผู้เรียนคิดว่าเหมาะสม

๒)ให้นำผลการสรุปของแต่ละกลุ่มมาแลกเปลี่ยนกันด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น พูด เขียน ฯลฯ เพื่อแสดงความมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้รับการพิสูจน์ด้วยการปฏิบัตินั้นเป็นไปได้ มีคุณค่า และปฏิบัติได้ผลจริง

ประโยชน์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบธรรมสากัจฉานี้ ผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้เพื่อมาเป็นพื้นฐานในการสนทนา อภิปรายร่วมกัน ใช้กระบวนการคิดซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจปฏิบัติ

ข้อจำกัด

การฝึกให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดในขั้นวิเคราะห์และประเมินค่าความรู้ อาจต้องใช้เวลาหากผู้สอนยังไม่เคยฝึกให้ผู้เรียนให้รู้จักคิดมาก่อน

๖. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving)

วิธีสอนแบบแก้ปัญหา เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งมีรากฐานมาจากความจริงในชีวิตของมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทุกขณะ ดังนั้น ถ้ามนุษย์รู้จักแก้ปัญหาได้ก็จะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีสอนที่เป็นไปตามหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ที่ว่า “การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น”

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ ๑ ตั้งปัญหา ผู้สอนสามารถดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดปัญหาหรือข้อสงสัย เช่น การใช้คำถามนำสู่ปัญหา การเล่าประสบการณ์หรือเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือการสร้างสถานการณ์ให้เกิดปัญหา ให้ผู้เรียนคิดคำถาม หรือปัญหา

ขั้นที่ ๒ ตั้งสมมติฐาน เป็นขั้นตอนที่ใช้เหตุผลในการคิดวิเคราะห์ปัญหาและคาดคะเนคำตอบ พิจารณาแยกปัญหาใหญ่ออกเป็นปัญหาย่อย แล้วคิดอย่างเป็นระบบ โดยนำความรู้ความเข้าใจ ข้อมูล และประสบการณ์เดิมที่เคยศึกษามาแล้วมาคิดแก้ปัญหา คาดคะเนคำตอบ

ขั้นที่ ๓ วางแผนแก้ปัญหา หรือออกแบบวิธีการหาคำตอบจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยศึกษาถึงสาเหตุที่เกิดปัญหาขึ้น และใช้เหตุผลในการคิดหาวิธีการแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุ ซึ่งจะต้องสร้างทางเลือก หรือวิธีการแก้ปัญหาให้หลากหลาย แล้วใช้เหตุผลในการพิจารณาเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด มีความเป็นไปได้มากที่สุด พร้อมทั้งเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือที่จะใช้ให้พร้อม

ขั้นที่ ๔ เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อกำหนดหรือวางแผนแก้ปัญหาแล้วผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ จัดบันทึกข้อมูลที่ได้เพื่อนำเสนอข้อมูล ผ่านการวิเคราะห์และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดกระทำข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย

ขั้นที่ ๕ สรุปผล เป็นขั้นที่นำข้อมูลมาพิจารณา แปลความหมายระหว่างสาเหตุกับผลที่เกิดขึ้น เพื่อหาคำตอบตามสมมติฐานแล้วจึงสรุปเป็นหลักการกว้าง ๆ

ขั้นที่ ๖ การตรวจสอบและการประเมินผล เมื่อได้ข้อสรุปเป็นหลักการกว้าง ๆ แล้วนำมาพิจารณาอีกครั้งว่าข้อสรุปน่าเชื่อถือหรือไม่

ประโยชน์

วิธีสอนแบบแก้ปัญหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ได้คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ฝึกการสังเกต วิเคราะห์ การหาเหตุผล ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ทำให้มีประสบการณ์ตรงด้วยการลงมือปฏิบัติ

ข้อจำกัด

ปัญหาที่เสนอต้องน่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้สอนต้องมีความสามารถในการช่วยให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาให้ผู้เรียน มีการฝึกทักษะการคิดในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

๗. วิธีสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

วิธีสอนแบบสาธิตเป็นวิธีการที่ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งแสดงกระบวนการปฏิบัติประกอบคำอธิบายตามขั้นตอนการสาธิตนั้นๆ แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปผลการเรียนรู้จากการสาธิต

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสาธิต

การสาธิต แบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. การสาธิตสำหรับผู้เรียนทั้งห้อง (Class Demonstration)

๒. การสาธิตสำหรับกลุ่มย่อย (Group Demonstration)

๓. การสาธิตเป็นรายบุคคล (Individual Demonstration)

การสาธิต มีรูปแบบการสาธิตหลายแบบ เช่น ผู้สอนเป็นผู้สาธิต ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสาธิต ผู้เรียนสาธิตเป็นกลุ่ม ผู้เรียนสาธิตเป็นรายบุคคล วิทยาการสาธิต

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

๑. **ขั้นเตรียมการสาธิต** กำหนดจุดประสงค์ของการสาธิตให้ชัดเจน ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนอย่างละเอียด กำหนดขั้นตอนในการสาธิต จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับสาธิต จัดเตรียมสถานที่สาธิต ก่อนการสาธิตในชั้นเรียนทุกครั้งผู้สอนจะต้องทดลองกระบวนการสาธิตทุกขั้นตอน จัดเตรียมเอกสารและวิธีการวัดประเมินผลที่ชัดเจน กำหนดเวลาในการสาธิตให้เหมาะสม

๒. ขั้นสาธิต

๑) บอกจุดประสงค์การสาธิตและเรื่องที่จะสาธิตให้ผู้เรียนทราบ

๒) บอกขั้นตอนของกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เช่น ตำแหน่งที่ผู้เรียนนั่ง การจดบันทึก การสังเกต การตั้งคำถาม การสรุปขั้นตอน การสาธิต

๓) แนะนำสื่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบว่าจะใช้สื่อประเภทใดและแหล่งการเรียนรู้ที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมีอะไรบ้าง

๔) ดำเนินการสาธิตอย่างช้าๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นขั้นตอนอย่างละเอียด แม้การสาธิตจะต้องอาศัยทักษะการทำงานที่รวดเร็ว แต่ผู้สอนต้องทำการสาธิตครั้งแรกอย่างช้าๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนการสาธิต หลังจากที่ได้สาธิตครบทุกขั้นตอนแล้ว ผู้สอนอาจย้อนกลับมาสาธิตให้เร็วขึ้น เพื่อให้เห็นธรรมชาติของการทำงานที่ต่อเนื่อง หรืออาจกลับมาสาธิตเฉพาะบางขั้นตอนที่เห็นว่าซับซ้อน

๕) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสาธิต ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนฟังไปด้วยระหว่างการสาธิตแต่ละขั้นตอน โดยเน้นให้ผู้เรียนสังเกตขั้นตอนการทำงานแต่ละขั้นตอนที่ผู้สอนสาธิตในขณะที่มีการสาธิตนั้น ผู้สอนอาจตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมที่ดี เพราะการซักถามจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและมีความมั่นใจยิ่งขึ้นว่าจะสามารถทำด้วยตนเองได้

๓. ขั้นสรุปการสาธิต

๑) สรุปขั้นตอนหรือสิ่งที่สำคัญ คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปผลจากที่เห็นตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ จากการสาธิต เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนนั้นๆ มากน้อยเพียงใด

๒) ผู้สอนสรุปด้วยการตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนพิจารณาจากขั้นตอนต่าง ๆ ที่สาธิต หรือกระบวนการสาธิต

๔. ขั้นวัดและประเมินผล

ผู้สอนอาจใช้วิธีการต่างๆ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สาธิต ถ้ามีเวลาอาจให้ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งออกมาสาธิตให้ดู

ประโยชน์

วิธีสอนแบบสาธิตทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจกระจ่างชัดในสิ่งที่เรียนรู้ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของการสาธิตได้ ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการฝึกปฏิบัติตามแบบ

ข้อจำกัด

ผู้สอนต้องใช้เวลาในการเตรียมการสาธิต ขณะทำการสาธิตผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนติดตามการสาธิตอย่างต่อเนื่อง ถ้าผู้เรียนกลุ่มใหญ่เกินไปอาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถมองเห็นการสาธิตได้ทั่วถึง

การนำกระบวนการคิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนหน้าที่พลเมือง

การคิดเป็นกระบวนการทางสมอง หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสมองที่มีการค้นหาหลักการ หรือความจริง แล้ววิเคราะห์เนื้อหา ข้อสรุป ซึ่งการคิดนั้นอาจจะเกิดจากสิ่งเร้า หรือความจริงที่ได้รับรวมกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง นอกจากจะเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ลงสู่การปฏิบัติจริงแล้ว ครูผู้สอนยังสามารถนำกระบวนการคิดในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามผลการเรียนรู้ กระบวนการคิดมีมากมายหลายวิธี และนักการศึกษาแต่ละท่านก็เสนอขั้นตอนการคิดที่แตกต่างกันไป แต่ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างบางวิธี ดังนี้

๑. การคิดวิเคราะห์ (Analyzing)

ทิตินา แคมมณี และคณะ ได้ให้ความหมายและขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ ดังนี้
การคิดวิเคราะห์เป็นการจำแนกแยกแยะสิ่งใดสิ่งหนึ่ง / เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อค้นหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น

ขั้นตอนการคิด

๑. ศึกษาข้อมูล
๒. ตั้งวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ข้อมูล
๓. กำหนดเกณฑ์ในการจำแนกแยกแยะข้อมูล
๔. แยกแยะข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้เห็นองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์
๕. หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ
๖. นำเสนอผลการวิเคราะห์
๗. นำผลการวิเคราะห์มาสรุปตอบคำถามตามวัตถุประสงค์

๒. การคิดสังเคราะห์ (Synthesizing)

ทิตินา แคมมณี และคณะ ได้ให้ความหมายและขั้นตอนการคิดสังเคราะห์ไว้ว่า การคิดสังเคราะห์เป็นการนำความรู้ที่ผ่านการวิเคราะห์มาผสมผสานสร้างสิ่งใหม่ที่มีลักษณะต่างจากเดิม

ขั้นตอนการคิดสังเคราะห์

๑. กำหนดวัตถุประสงค์ของสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง
๒. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
๓. เลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
๔. นำข้อมูลมาทำกรอบแนวคิดสำหรับสิ่งใหม่
๕. สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยแนวคิดที่กำหนด รวมกับข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลโดยมีการศึกษาข้อเท็จจริง หลักฐาน และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจ แล้วนำมาพิจารณาวิเคราะห์อย่างสมเหตุผล ก่อนตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อ หรือไม่ควรเชื่อ ผู้ที่มีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ จะเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

อย่างมีเหตุผล ไม่ยึดถือความคิดเห็นของตนเอง ก่อนจะตัดสินใจในเรื่องใดก็จะต้องมีข้อมูลหลักฐานเพียงพอ และสามารถเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ ถ้าผู้นั้นมีเหตุผลที่เหมาะสมถูกต้องกว่า เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการค้นหาข้อมูลและความรู้ กล่าวได้ว่าผู้ที่มีความคิดอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นผู้มีเหตุผล

บลูมและกาเย ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นกระบวนการที่เริ่มจากสัญลักษณ์ทางภาษา จนโยงมาเป็นความคิดรวบยอด เป็นกฎเกณฑ์ และนำเกณฑ์ไปใช้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑. สังเกต ให้ผู้เรียนสังเกต รับรู้ และพิจารณาคำ ข้อความ หรือภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ให้ทำกิจกรรมการรับรู้ เข้าใจ ได้ความคิดรวบยอดที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ สรุปเป็นใจความสำคัญครบถ้วน ตรงตามหลักฐานข้อมูล

๒. อธิบาย ให้ผู้เรียนอธิบายหรือตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่กำหนด เน้นการใช้เหตุผลด้วยหลักการ กฎเกณฑ์ อ้างหลักฐานข้อมูลประกอบให้น่าเชื่อถือ

๓. รับฟัง ให้ผู้เรียนได้ฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตน ได้ฟังและตอบคำถามตามความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เน้นการปรับเปลี่ยนความคิดอย่างมีเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ หรือถือความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่

๔. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของสิ่งต่าง ๆ จัดกลุ่มที่เป็นพวกเดียวกัน หาเหตุผล หรือกฎเกณฑ์มาเชื่อมโยงในลักษณะอุปมาอุปไมย

๕. วิเคราะห์ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนวิเคราะห์เหตุการณ์ คำกล่าว แนวคิด หรือการกระทำที่กำหนด แล้วให้จำแนกหาข้อดี ข้อด้อย ส่วนดี ส่วนด้อย ส่วนสำคัญ หรือส่วนที่ไม่สำคัญจากสิ่งนั้น ด้วยการยกเหตุผล และหลักฐานมาประกอบ เช่น บอกว่าการกระทำนั้นไม่เหมาะสม เพราะอะไร ทำถูกต้องเพราะอะไร

๖. สรุป ให้ผู้เรียนพิจารณาการกระทำ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน แล้วสรุปผลอย่างตรงไปตรงมาตามหลักฐานข้อมูล เช่น การกระทำนั้นผู้เรียนเห็นว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร มีเหตุผลสนับสนุนอย่างไร ข้อความที่กล่าวมานั้นเชื่อถือได้หรือไม่อย่างไร

กล่าวได้ว่า การฝึกทักษะให้ผู้เรียนรู้จักคิดโดยใช้วิธีการคิดต่าง ๆ นั้น จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นทักษะหนึ่งตามจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญในด้านความสามารถในการคิด เน้นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกระบวนการคิดต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

๑. ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

ส๑๒๒..... หน้าที่พลเมือง ๒
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
เวลา ๕ ชั่วโมง

๑. หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สมาชิกที่ดี

๒. ผลการเรียนรู้

๖. ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ และหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตนในโรงเรียน
๗. ปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของห้องเรียนและโรงเรียน
๑๐. ปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง

๓. สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

การปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ และหน้าที่ ตามบทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของห้องเรียนและโรงเรียน และมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ เป็นพื้นฐานของการเป็นพลเมืองดี

๔. สาระการเรียนรู้

๑. กฎ ระเบียบ และหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในโรงเรียน
 - การแต่งกาย
 - การเข้าแถว
 - การดูแลพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย
๒. บทบาทหน้าที่ของการเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียนและโรงเรียน
 - การเป็นผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดี
 - หน้าที่และความรับผิดชอบ
๓. คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
 - ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย

๗. ชิ้นงาน / ภาระงาน

ภาระงานรวบยอด

- การแต่งกายถูกระเบียบ
- การเข้าแถวเป็นระเบียบ
- การดูแลพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย
- การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดี

๘. การวัดและประเมินผล

๑. เกณฑ์การประเมิน
๒. แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล
 - ครูประเมินนักเรียน
 - นักเรียนประเมินตนเอง
 - เพื่อนประเมินเพื่อน
๓. แบบสรุปผลการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การแต่งกาย	แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกระเบียบสม่ำเสมอ	แต่งกายสะอาดเรียบร้อย แต่ไม่ถูกระเบียบ ต้องให้ครู ตักเตือน	แต่งกายไม่สะอาด และไม่ถูกระเบียบ
การเข้าแถว	เข้าแถวตรงเวลา ไม่พูดคุย ขณะเข้าแถว	เข้าแถวตรงเวลา ไม่พูดคุย ขณะเข้าแถว โดยครูต้อง ตักเตือน	เข้าแถวไม่ตรงเวลา และพูดคุยขณะเข้าแถว
ปฏิบัติตนตามบทบาท หน้าที่	ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายได้เรียบร้อย ด้วยตนเอง	ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายได้เรียบร้อย โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ	ไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย
การเป็นผู้นำและ สมาชิกที่ดี	ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี และเป็นสมาชิกที่ดี ของกลุ่ม	ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี หรือเป็นสมาชิกที่ดีของ กลุ่มโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ	ไม่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่ดี หรือเป็นสมาชิกที่ดี

วิธีการคิดคะแนน

การคิดคะแนน ให้นำคะแนนจากผลการประเมินของครู เพื่อน และตนเอง มาคิดคะแนนรวมกัน
โดยกำหนดสัดส่วนคะแนน ดังนี้

ครู	ให้คิดคะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน	จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ ๖๐
เพื่อน	ให้คิดคะแนนเต็ม ๔ คะแนน	จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ ๒๐
ตนเอง	ให้คิดคะแนนเต็ม ๔ คะแนน	จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ ๒๐

แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล (สำหรับครู)

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม												รวม
		การแต่งกาย			ระเบียบแถว			ปฏิบัติตนตาม บทบาทหน้าที่			การเป็นผู้นำและ เป็นสมาชิกที่ดี			
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑														
๒														
๓														
๔														
๕														
๖														
๗														
๘														
๙														
๑๐														

เกณฑ์การให้คะแนน

ดี = ๓

ปานกลาง = ๒

ปรับปรุง = ๑

ลงชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล (สำหรับตนเอง)

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม												รวม
		การแต่งกาย			ระเบียบแถว			ปฏิบัติตนตาม บทบาทหน้าที่			การเป็นผู้นำและ เป็นสมาชิกที่ดี			
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑														
๒														
๓														
๔														
๕														
๖														
๗														
๘														
๙														
๑๐														

เกณฑ์การให้คะแนน

ดี	=	๓
ปานกลาง	=	๒
ปรับปรุง	=	๑

ลงชื่อ.....
 (.....)
/...../.....

แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล (สำหรับเพื่อน)

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม												รวม
		การแต่งกาย			ระเบียบแถว			ปฏิบัติตนตาม บทบาทหน้าที่			การเป็นผู้นำและ เป็นสมาชิกที่ดี			
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑														
๒														
๓														
๔														
๕														
๖														
๗														
๘														
๙														
๑๐														

เกณฑ์การให้คะแนน

ดี = ๓
ปานกลาง = ๒
ปรับปรุง = ๑

ลงชื่อ.....
(.....)
...../...../.....